RP 215/2010 rd

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av fördraget mellan republiken Finland och Ryska federationen om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen och om tillämpning av fördraget

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen ska godkänna fördraget mellan republiken Finland och Ryska federationen om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal, som undertecknades våren 2010.

Det nya fördraget innebär att Finland av Ryssland arrenderar den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och det därtill hörande vatten- och markområdet för en tid av 50 år. När fördraget träder i kraft ersätter det 1963 års fördrag mellan Finland och Sovjetunionen om utarrendering till Finland av den Sovjetunionen tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij, som skulle ha slutat gälla 2013.

I det nya fördraget ändras arrendeområdet på följande sätt jämfört med gällande fördrag: Finland avstår från arrendering av ön Malyj Vysotskij (Ravansaari) vid Finska vikens mynning. Arrendeområdet utvidgas med den nya landsvägen mellan Nuijamaa gränsövergångsställe och Brusnitjnoje gränsstation och med området mellan vägen och den gamla servicevägen. Arrendeområdet blir mindre.

Fördragets tillämpningsområde utvidgas och omfattar utöver godstrafik också passagerartrafik, isbrytning och lotsning samt övernattning för fritidsbåtar, vilket tidigare överenskommits genom separata överenskommelser. När det nya arrendeavtalet träder i kraft ersätter det de gamla separata överenskommelserna. Enligt det nya fördraget har handelsfartyg, passagerarfartyg och fritidsbåtar fri trafikeringsrätt på kanalen. Fördraget ger också passagerarfartyg från tredjeländer tillträde till kanalen. Det är fortfarande förbjudet för krigsfartyg och för fartyg med soldater eller försvarsmateriel att trafikera kanalen.

I det nya fördraget har man kommit överens om det arrende som ska betalas till Ryska federationen och om de utgifter som arrendesumman ska täcka. Finland förbinder sig att betala ett fast grundarrende på 1,22 miljoner euro om året plus ett rörligt arrende som beräknas genom att man med 0,18 euro multiplicerar det tal av de fartyg som färd i kanalen som överskrider den sammanräknade totala mängden på 1,5 miljoner bruttodräktighetsenheter.

Fördraget säkerställer en smidig trafik på Saima kanal samt en tillräcklig servicenivå för dem som använder kanalen. I fördraget ingår bl.a. detaljerade bestämmelser om fördragsparternas rättigheter och skyldigheter, allmänna villkor för fartygstrafiken, avgifter som tas ut hos fartygen, tillämplig lagstiftning, tillträde till arrendeområdet och skydd av miljön. I fördraget finns också bestämmelser om uppsägning och om åtgärder som ska vidtas när fördraget upphört att gälla.

Enligt fördraget ska vardera parten tillsätta ett särskilt organ för att trygga att fördragsparternas kanalfullmäktige ska kunna sköta de uppgifter som avses i fördraget. I Finland omorganiseras förvaltningen av Saima kanal.

295279

Ett kanalfullmäktigekontor som sorterar under kommunikationsministeriet inrättas i Villmanstrand och det tillsätts en kommission för Saima kanal. Kommissionen består av tjänstemän från kommunikationsministeriet, utrikesministeriet, gränsbevakningsväsendet, Tullstyrelsen och Trafikverket. Kommissionen fungerar som det särskilda organ som anges i fördraget.

Fördraget ska ratificeras och det träder i kraft trettio dagar efter det att ratifikationshandlingarna har utväxlats.

I propositionen ingår ett lagförslag om sättande i kraft av de fördragsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen och om tillämpningen av fördraget. Den föreslagna lagen avses träda i kraft samtidigt som fördraget träder i kraft. Tidpunkten fastställs i en förordning av republikens president.

Propositionen har påverkan på budgetpropositionen för 2011.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL 1
INNEHÅLL 3
ALLMÄN MOTIVERING 5
1 INLEDNING 5
2 TIDIGARE SKEDEN 6
3 NULÄGE 7
4 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN 7
4.1 Målsättning 7
4.2 Fördragets huvudsakliga innehåll 7
4.3 Skillnaden mellan gällande fördrag från 1963 och det nya fördraget 8
4.4 Kanalfullmäktige och förvaltningen av Saima kanal 9
4.5 Förvaltningen av Saima kanal i Finland 11
Kanalfullmäktigen 11
Förvaltningsnämnden för Saima kanal och kontoret 11
4.6 Förvaltningen av Saima kanal i Ryssland 12
5 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER 13
5.1 Ekonomiska konsekvenser 13
Arrendet för Saima kanal 13
Tillståndsavgifter för Saima kanal 14
Byrån för förvaltningsnämnden för Saima kanal 15
5.2 Samhälleliga konsekvenser 15
5.3 Konsekvenser för miljön 16
6 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN 16
7 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER 18
DETALJMOTIVERING 19
1 FÖRDRAGETS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND 19
I kap. **Allmänna bestämmelser** 19
II kap. **Villkor för fartygstrafiken i Saima Kanal** 22
III kap. **Byggande och miljöskydd på arrendeområdet** 23
IV kap. **Ordning gällande tillträde till arrandeområdet och vistelse på området samt tullförfaranden** 24
V kap. **Särskilda bestämmelser** 25
VI kap. **Arrande och betalningsförfarande** 26
VII kap. **Samarbete gällande genomförandet av fördraget** 27
VIII kap. **Slut- och övergångsbestämmelser** 27
2 LAGFÖRSLAG 29
3 IKRAFTTRÄDANDE 32
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE SAMT BEHANDLINGSORDNING 32
4.1 Behovet av riksdagens samtycke 32
4.2 Behandlingsordning 34
LAGFÖRSLAG 35
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget med Ryssland om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal och om tillämpning av fördraget 35

BILAGA 38
FÖRDRAG 38

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Finland och Sovjetunionen ingick 27.9.1962 ett fördrag om utarrendering till Finland av den Sovjetunionen tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotoskij (FördrS 39-40/1963). Fördraget trädde i kraft 27.8.1963 och upphör att gälla 26.8.2013.

När fördraget upprättades konstaterade man i en separat skrivelse att parterna i fråga om en eventuell förlängning av fördraget ska ”taga kontakt med varandra i god tid före utgången av fördragets giltighetstid”.

Förhandlingar inleddes om en eventuell förlängning av arrendeavtalet om Saima kanal i juni 2003. Statsrådet tillsatte den finska förhandlingsdelegationen 13.3.2002. Statsrådets beslut om att inleda förhandlingar om Saima kanal hörde samman med beslutet att avstå från fortsatt planering av kanaltrafik i Kymmene älv och Mäntyharju. Frågan var då uppe i såväl finanspolitiska ministerutskottet som regeringens aftonskola. I promemorian om delegationen betonade man att förhandlingarna om arrendeavtalet borde inledas i god tid före utgången av det gällande avtalet för att trygga transporterna längs vattenvägarna från inlandet till havet och för att det ska vara möjligt att göra upp långsiktiga planer om tilläggsinvesteringar och logistiska förbättringar.

Vid parternas första gemensamma möte i Helsingfors i juni 2003 kom man överens om att arbetet läggs ut på fyra olika arbetsgrupper, dvs. allmänna arbetsgruppen, arbetsgruppen för ekonomi, arbetsgruppen för sjöfart och tekniska frågor och arbetsgruppen för juridiska frågor.

Från juni 2003 till september 2005 kallades förhandlingarna om en fortsättning angående Saima kanal ”konsultationer om en eventuell förlängning av arrendeavtalet” eftersom Ryssland inte hade tillsatt någon officiell förhandlingsdelegation. Endast kanalfullmäktig Aristov hade fått förhandlingsrätt hösten 2004.

Konsultationsperioden var viktig och den banade väg för de egentliga förhandlingarna. Den främjade också den ömsesidiga förståelsen om kanaltrafikens konkurrenskraft och om de faktorer som påverkar konkurrensen.

Omorganiseringen av det Ryska federationens transportministeriet 2004 ledde till långsammare tidtabell för konsultationerna. I oktober 2004 konstaterade ryska vice ministern Aristov att Ryssland förstår att Finland har ett behov av att förlänga det arrendeavtal för Saima kanal som går ut 2013 för att trygga investeringarna. Han lät också förstå att Ryssland är redo att överväga att tillsätta en officiell förhandlingsdelegation men att man inte bör påskynda saken.

Ryssland behövde tilläggstid för att utreda projektets politiska och ekonomiska konsekvenser eftersom ryssarna under 2004 inte hade tillgång till vare sig ryska eller andra uppgifter om de kostnader som en utarrendering av den ryska delen av Saima kanal medförde. Uppgifter saknades också om hur mycket av arrendesumman som betalades till Ryska federationen och om hur avgifterna för användningen av Saima kanal stod till de regionala myndigheternas förfogande.

De ryska representanterna tog upp tre möjligheter i konsultationerna 2004–2005, dvs. att 1) gällande fördrag förlängs med smärre ändringar, 2) ett nytt fördrag utarbetas eller 3) ett samföretag bildas för förvaltningen av Saima kanal. Det ryska transportministeriet lät utföra en ekonomisk utredning om Saima kanal. Utifrån rapporten och de samtal som fördes inom konsultationsprocessen konstaterade president Vladimir Putin under sitt besök i Finland i augusti 2005 att Ryssland kommer att tillsätta en officiell delegation för att förhandla om ett nytt fördrag om Saima kanal. Representanter för Finlands delegation fick endast muntligen del av den ekonomiska rapporten som visade att ett samföretag inte skulle ha varit ett lönsamt alternativ i något skede.

Den officiella ryska delegationen tillsattes 13.9.2005 och avtalsförhandlingarna inledde.

Förhandlingsdelegationerna höll sitt första gemensamma möte i Moskva i november 2005. Vid mötet bekräftade delegationerna att beredningsarbetet skulle ske i de fyra arbetsgrupper (arbetsgruppen för allmänna frågor, arbetsgruppen för ekonomi, arbetsgrup-

pen för sjöfart och tekniska frågor och arbetsgruppen för juridiska frågor) som funnits redan under konsultationsperioden.

Vardera parten hade utarbetat sina egna fördragsutkast som överlämnats för behandling. I augusti 2006 uppnådde arbetsgrupperna ett preliminärt samförstånd om vad fördraget skulle innehålla.

De egentliga förhandlingarna om fördragets innehåll fördes 2007–2008. Särskilda förhandlingsfrågor gällde arrendesumman och hur den skulle fastställas samt arrendeområdets gränser, servicepersonalens rörlighet i arrendeområdet, miljöfrågor, omfattningen av den tillämpliga lagstiftningen och parternas rättigheter och skyldigheter.

Huvudförhandlarna godkände ett avsiktsprotokoll i Helsingfors 26.9.2008. Till handlingen fogades ett fördragsutkast som förhandlarna godkänt. Utkastet blev föremål för intern remissbehandling i bägge länderna. Remissbehandlingen i Finland medförde inte några ändringar av texten, men i Ryssland tillkom ändringar under 2009. En del av dessa berodde på ändringsförslag på ministerienivå, en del på framställningar av presidentförvaltningen. De senaste ändringarna gällde förvaltningen av Saima kanal och rörligheten i arrendeområdet (beviljande av passersedlar).

Huvudförhandlarna kanslichef Harri Pursiainen och statssekreterare, vice transportminister Sergej Aristov paraferade fördragsutkastet i Helsingfors 18.12.2009. Republikens president Tarja Halonen gav 30.3.2010 statsminister Matti Vanhanen fullmakt att underteckna fördraget. Fördraget undertecknades i Villmanstrand under mötet med Finlands statsminister Matti Vanhanen och Rysslands premiärminister Vladimir Putin 27.5.2010.

2 Tidigare skeden

Tsar Nikolaj I bestämde att arbetet på Saima kanal skulle inledas i september 1844. Handelspolitiska skäl låg till grund för beslutet, men också ett behov att föra Finland närmare S:t Petersburg och minska det svenska inflytandet. Det egentliga byggnadsarbetet inleddes 1845 och pågick i elva år. Man försökte finansiera kanalbygget med obligationslån men fick ihop endast 600 000 silverrubel, dvs. 1/5 av kostnaderna. Finansieringen föll sålunda till största delen på Storhertigdömet Finland. Kanalen var Finlands största projekt såväl ekonomiskt som volymmässigt. Kanalen öppnades 7.9.1856.

Sedan Finland blivit självständigt upphörde kontakterna genom kanalen till S:t Petersburg och det nya Sovjetunionen. Konjunkturerna i västvärlden var dock gynnsamma på 1920-talet. Trafiken ökade och man satte trafikrekord i kanalen, något över 1 miljon ton gods. På 1920-talet inleddes det s.k. andra byggnadsskedet i kanalen. Syftet var att åstadkomma smidigare trafik och man ville att större fartyg skulle kunna användas. Arbetet fortskred långsamt. När vinterkriget bröt ut var endast en tredjedel av hela arbetet utfört.

Under fortsättningskriget användes kanalen under ca två år – från 1942 till 1944. Efter andra världskriget blev hälften av kanalen på den sovjetiska sidan av gränsen.

Finland önskade dock utnyttja Saima kanal och försökte nå en löning genom förhandlingar med Sovjetunionen. Förhandlingar fördes i slutet av 1940-talet och under 1950-talet, men de ledde inte till något resultat. Sovjetunionen erbjöd transiträtt på diverse villkor, medan Finland önskade arrendera ett område som var större än kanalen. Förhandlingarna 1958 ledde inte ännu till något resultat, men i samband med president Urho Kekkonens statsbesök i november 1960 aviserade Sovjetunionen beredskap att arrendera ut kanalområdet.

Centrala teman i förhandlingarna 1961–1962 utgjordes av begreppen arrendering, transiträtt och Sovjetunionens suveränitet. Avtalsförhandlingarna resulterade i att Sovjetunionen arrenderade Saima kanal och tillhörande område till Finland på 50 år. Arrendet skulle betalas enligt trafikvolymerna och det knöts till guldfoten. Fördraget godkändes enhälligt i riksdagen och det trädde i kraft 1963.

Byggnadsarbetet pågick i fem. Den nuvarande kanalen invigdes 5.8.1968.

När beslut fattades om byggandet av kanalen hade man gjort upp en kalkyl enligt vilken trafiken sannolikt skulle stiga till 680 000 ton och eventuellt till 1,2 miljoner ton

om året. Volymen en miljon ton gods uppnåddes först 1979 och kalkylens övre gräns 1,3 miljoner ton överskreds 1983. Sedan 2001 har de årliga transporterna överskridit två miljoner ton gods, med undantag för 2009.

3 Nuläge

Saima kanal är en 43 kilometer lång vattenväg. Av detta finns 23 kilometer på den finska sidan och 20 kilometer på det område som arrenderas av Ryssland. På den finska sidan finns tre slussar och på arrendeområdet är slussarna fem. Hela transportsystemet omfattar dessutom en 14 km lång farled från Viborgska viken till Saima kanals mynning och en ca 716 km lång s.k. djupfarled (djupgående 4,35 m) och ca 3 000 km andra utmärkta leder i Saimen. På området finns fem kommunala hamnar och 13 industriägda hamnar, dvs. sammanlagt 18 hamnar.

Fördraget mellan Finland och Sovjetunionen om utarrendering till Finland av den Sovjetunionen tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij (FördrS 39-40/1963) trädde i kraft 27.8.1963. Kanalfullmäktige har haft en viktig roll under hela samarbetsperioden. Dessutom har byrån för förvaltningsnämnden för Saima kanal och ämbetsverket för motsvarande ryska organisation FGU Saimenskij kanal nästan daglig kontakt.

De problem som funnits under åren har inte i första hand varit kopplat till arbetet i de myndigheter som svarar för förvaltningen av Saima kanal utan har snarare gällt bevakningsmyndigheternas arbete på den ryska sidan.

Under de senaste åren har den årliga transportvolymen i kanalen uppgått till mer än två miljoner ton, med undantag för 2009. År 2004 var ett toppår för kanaltransporterna. Då transporterades 2,4 miljoner ton gods. Kanalen har i sitt nuvarande utförande kapacitet att öka transportvolymerna till ca fem miljoner ton om året.

Transportvolymerna på Saima kanals serviceväg är ungefär lika stora som transporterna i Saima kanal, uppmätta i ton. Används godsets värde som parameter är servicevägens betydelse på grund av godsets olika sammansättning dock mångdubbel i jämförelse med kanaltransporterna,

Under de senaste åren har passagerartrafiken mellan Villmanstrand och Viborg skötts av två rederier. Åren 1999–2001 var passagerarantalet i den av Ryssland arrenderade kanaldelen ca 84 000 – 88 000 personer/år. Efter det att Ryssland ändrat sin viseringspraxis 2002 har passagerarsiffrorna rasat. Åren 2003–2008 utgjorde passagerarantalet ca 12 000 personer om året. Sommaren 2009 godkändes Viborg som ett viseringsfritt mål för kryssningar och passagerarsiffrorna har stigit. Vid utgången av sommaren 2010 hade 48 000 kryssningspassagerare rest genom kanalen. Antalet fritidsbåtar har varit ca 2 000/år.

4 Målsättning och de viktigaste förslagen

4.1 Målsättning

Syftet med propositionen är att fördraget mellan republiken Finland och Ryska federationen om utarrendering av Saima kanal ska sättas i kraft och att fartygstrafiken genom kanalen ska tryggas. Det nya fördraget ersätter 1963 års fördrag om utarrendering av Saima kanal. I fördraget har uppgifterna för de två ländernas kanalfullmäktige förtydligats. I fråga om den finska fullmäktigen har uppgifterna skrivits in i förslaget till lag om sättande i kraft av fördraget. Kanalförvaltningen organiseras om. Förvaltningsnämnden för Saima kanal dras in och ersätts med en kommission för Saima kanal. Förvaltningsnämndens byrå överförs till kommunikationsministeriets förvaltningsområde och blir ett kanalfullmäktigekontor. I förslaget finns bestämmelser om storleken på det arrende som ska betalas till Ryssland och man anger grunderna för hur tillståndsavgiften ska tas ut.

4.2 Fördragets huvudsakliga innehåll

I fördraget har man tagit in frågor om hur kanaltrafiken ska handhas och frågor som tidigare ingått i separata avtal (lotsning, isbrytning, turism och trafik med fritidsbåtar). Fördragets huvudpunkter är följande:

– Arrendetiden är 50 år.

– I jämförelse med gällande fördrag ändras arrendeområdet enligt följande: Finland avstår från arrenderingen av ön Malyj Vysotskij (Ravansaari) vid Finska vikens mynning. Till arrendeområdet fogas den nya landsvägen från gränsövergångsstället Nuijamaa till gränsstationen Brusnitjnoje och området mellan vägen och den gamla servicevägen (den s.k. vägtriangeln).

– Arrendesumman omfattar ett fast grundarrende och ett rörligt arrende som räknas ut enligt den sammanräknade totala mängden bruttodräktighet. Grundarrendet är 1,22 miljoner euro/år och det rörliga arrendet beräknas genom multiplicering med 0,18 euro av det tal som överskrider en sammanräknad total mängd på 1,5 miljoner bruttodräktighetsenheter. Arrendesummans storlek bedöms högst en gång under en tioårsperiod.

– Utöver arrendeavgifterna tar Ryssland ut en kanalavgift hos dem som använder Saima kanal för godstransporter. Avgiftens storlek är 50 % av den kanalavgift i Viborgs hamn som beräknas utifrån bruttodräktigheten (GT). Finland har fortsättningsvis rätt att ta ut avgifter hos fartygen för att täcka utgifterna för underhållet av den ryska delen av kanalen.

– Finland underhåller kanalen och servicevägarna samt sköter lotsning, isbrytning och fartygstrafikservice i hela kanalen. Ryssland svarar för lotsning, isbrytning och fartygstrafikservice samt för underhållet av farlederna från den första kanalslussen (Brusnitjnoje) till Finska viken.

– Rätten att trafikera kanalen utvidgas. Enligt det nya fördraget får även passagerarfartyg från tredjeländer trafikera kanalen. Trafik med krigsfartyg är totalförbjuden. Sådana statsfartyg från tredjeländer som inte används för handelssjöfart eller annan kommersiell trafik får använda kanalen endast med stöd av tillstånd av Ryska federationen.

– Vardera parten får säga upp fördraget genom skiftligt meddelande på diplomatisk väg. Uppsägningstiden är tolv månader. Fördraget får ändras genom överenskommelse mellan parterna. Dessutom ska parternas kanalfullmäktige minst en gång om året granska hur fördragsbestämmelserna fungerar.

– När fördraget upphör att gälla ska Finland utan ersättning överlåta alla byggnader och konstruktioner till den ryska fördragsparten. Detta ska ske inom åtta månader och byggnaderna och konstruktionerna ska vara i sådant skick som motsvarar normalt nyttjande.

4.3 Skillnaden mellan gällande fördrag från 1963 och det nya fördraget

Fördraget 1963 gäller endast godstrafik. Separata överenskommelser har ingåtts om övriga arrangemang. Fördraget 1963 innehåller dessutom detaljerade bestämmelser som gäller byggandet av kanalen. Det nya fördraget innehåller alla frågor som tidigare avtalades i separata överenskommelser, t.ex. passagerartrafik, isbrytning, lotsning och övernattning för fritidsbåtar. I det nya fördraget får även passagerarfartyg från tredjeländer rätt att trafikera Saima kanal. Tillträde ges även sådana statsfartyg från tredjeländer som inte bedriver kommersiell sjöfart, förutsatt att den ryska parten har beviljat tillstånd för detta. Det är fortsättningsvis förbjudet för krigsfartyg och för fartyg som transporterar soldater eller försvarsmateriel att segla in i kanalen.

Arrendeområdet ändras i förhållande till gällande fördrag så att ön Malyj Vysotskij (Ravansaari) vid Finska vikens mynning inte längre hör till arrendeområdet. Arrendeområdet omfattar inte heller den ryska gränskontrollen vid slussen Pälli. Däremot kommer arrendeområdet att omfatta den nya landsvägen från gränsövergångsstället Nuijamaa till gränsstationen Brusnitjnoje och området mellan vägen och den gamla servicevägen (den s.k. vägtriangeln). Jämfört med gällande fördrag kommer arrendeområdet att minska.

I dagens läge betalas arrendeavgiften för Saima kanal utifrån trafikvolymerna. I det nya fördraget har man kommit överens om ett fast grundarrende, dvs. 1,22 miljoner euro/år och ett rörligt arrende till den del fartygens bruttodräktighetstal överskrider 1,5 miljoner ton (talet ska multipliceras med 0,18 euro).

Artikeln om arrendet i 1963 års fördrag behandlade mycket kort det som skulle täckas med arrendeavgiften. I artikeln räknade man

dessutom i detalj upp sådant som skulle betalas med en engångsavgift (bl.a. ersättning till Sovjetunionen för materiella utgifter och förluster). I det nya fördraget anger man noggrant vad som ska täckas med arrendeavgifterna, bl.a. ska kanalorganets verksamhet finansieras, den allmänna ordningen tryggas och vägtrafiken dirigeras (milisens kostnader). Arrendet ska också täcka kostnaderna för gräns- och tullkontroller som gäller fartygstrafiken, underhållet och skötseln av råmärken, underhållet av säkerhetsanordningar, fartygstrafikservice och bevarandet av måtten på inloppskanalen samt övriga kostnader som gäller användningen av arrendeområdet. Arrendeavgiftens storlek och nivå bedöms högst en gång på tio år. Arrendet enligt 1963 års fördrag har granskats endast två gånger, dvs. när man avstod från att använda guldfoten och när rubeln blev en konvertibel valuta.

Det nya fördraget har viktiga konsekvenser i fråga om klargörandet av ansvaret för skötseln av och kostnaderna för kanalen. En annan viktig aspekt är att kostnaderna bestäms i fördraget sålunda att nya avgifter eller avgiftshöjningar inte ska komma i fråga. De ryska myndigheterna bär ansvaret för underhållet i de farleder som de förvaltar, även det ekonomiska ansvaret. Hittills har Finland svarat för kostnaderna för muddring och underhåll i de farleder som leder från Finska viken.

Det nya fördraget innehåller också sådant som inte fanns med i 1963 års fördrag eller som endast omnämndes i det:

– I fördragets titel hänvisas det också till fartygstrafiken genom kanalen. Fördraget är sålunda inte endast ett avtal om arrendering av mark.

– I ingressen hänvisas det till utvecklande av samarbetet mellan staterna inom trafik, handel och turism, till tryggande av fritt bedrivande av fartygstrafik, till förbättrande av kanalens konkurrenskraft och till skyddet av miljön.

– En teknisk beskrivning krävs i fråga om de byggnader och konstruktioner som finns i arrendeområdet (artikel 4).

– Fördragsparternas rättigheter och skyldigheter räknas omfattande upp (artikel 5).

– Det hänvisas till gränskontroller och tullförfarande (artikel 6).

– Fördraget har en ny artikel om skyddet av miljön (artikel 11).

– Noggranna bestämmelser finns om servicepersonalens tillträde till arrendeområdet (artikel 12).

– I arrendeområdet tillämplig lagstiftning anges (artikel 15): artikeln innehåller en ny bestämmelse om att domstolarnas behörighet bestäms enligt gällande finsk lag (inklusive unionsrätt).

– En bestämmelse finns om ibruktagandet av begränsningar (artikel 16). Bestämmelsens räckvidd har utvidgats. Fördraget från 1963 gällde endast kanalen, nu gäller begränsningarna fysiska personer, juridiska personer, hela arrendeområdet, fordon samt vistelse och verksamhet.

– Fördraget har en bestämmelse om förvaltningen av Saima kanal (artikel 18). Fördragsbestämmelsen om inrättandet av ett särskilt organ gäller vardera fördragsslutande parten. I 1963 års fördrag hänvisades det endast till Finlands skyldighet att inrätta en förvaltningsnämnd för Saima kanal.

– Fördragets funktionsduglighet ska ses över minst en gång om året (artikel 19).

– Slutbestämmelserna har reviderats och man har tagit in en uppsägningsrätt i fördraget samt en möjlighet att genom överenskommelse ändra fördraget. Dessutom finns en lista på de överenskommelser som upphör att gälla.

4.4 Kanalfullmäktige och förvaltningen av Saima kanal

I 1963 års fördrag ingick en bestämmelse om kanalfullmäktige. Enligt artikel 14 utser vardera fördragsparten en fullmäktig att behandla och avgöra de frågor som hänför sig till verkställigheten av fördraget och som gemensamt angår parterna. Dessutom hade fördraget en bestämmelse om att fullmäktige ska fatta sina beslut genom gemensam överenskommelse.

När det nya fördraget förhandlades fram ansåg de finska och de ryska förhandlarna att kanalfullmäktige är viktiga och har en betydelsefull roll. Man önskade ha kvar kanalfullmäktigeinstitutionen eftersom de två staternas kontakter och samordning i fråga om

kanalen har skötts mellan kanalfullmäktige och genom deras förmedling. Man ville att denna goda praxis skulle fortsätta även i framtiden.

En bestämmelse om kanalfullmäktige togs in i det nya fördraget. Enligt artikel 18 utser vardera parten en kanalfullmäktig att behandla och besluta om alla frågor som hänför sig till verkställandet av fördraget och utvecklandet av fartygstrafiken på Saima kanal. Dessutom fattar parternas kanalfullmäktige sina beslut med enhällighet om det inte bestäms något annat i fördraget.

Man önskade klarlägga kanalfullmäktiges roll och därför tog man in detaljerade bestämmelser om fullmäktiges uppgifter och ansvar under olika punkter i fördraget.

Enligt fördraget ska kanalfullmäktige

– årligen utse företrädare för synen av råmärken och rålinjer och vid behov för en teknisk kontroll av gränsen (artikel 3),

– inrätta en gemensam kommission som ska utarbeta en teknisk beskrivning av de byggnader och konstruktioner som finns på arrendeområdet (artikel 4),

– fastställa anhaltsplatserna för fritidsbåtar efter att ha avtalat om platserna med de ryska gränsmyndigheterna (artikel 6.3.2),

– årligen komma överens om seglationssäsongens längd på Saima kanal (artikel 6.5).

– Enligt artikel 10 ska kanalfullmäktige komma överens om ”annan verksamhet som hänför sig till byggande” i arrendeområdet. Om byggandet ändrar landskapsbilden eller användningsändamålet för markområdet, får byggandet inledas först efter det att frågan avtalats med den ryska kanalfullmäktigen. Byggnadsplanerna översänds genom kanalfullmäktige. Ryssland har rätt att bygga i arrendeområdet och den ryska kanalfullmäktigen underrättar den finska kanalfullmäktigen om sådant byggande som kan påverka användningen av Saima kanal eller servicevägarna.

– Under seglationssäsongen i Saima kanal fastställer kanalfullmäktige sättet att beräkna den sammanlagda bruttodräktigheten för fartyg som går på kanalen, vilket direkt inverkar på storleken av den rörliga delen av arrendeavgiften (artikel 17.4).

– Kanalfullmäktige gör en bedömning av arrendets storlek högst en gång på tio år samt bedömer hur arrendet motsvarar den ryska fördragspartens behov att täcka de kostnader som föranleds av fördraget, inbegripet kostnadernas innehåll och belopp samt utvecklingen av fartygstrafiken i Saima kanal, inflationsnivån och övriga faktorer (artikel 17.7).

– Kanalfullmäktige kontrollerar minst en gång per år hur bestämmelserna i fördraget fungerar. Om de observerar omständigheter som har eller kunde ha negativ inverkan på verkställandet av fördraget, vidtar de utan dröjsmål åtgärder för att eliminera dessa omständigheter (artikel 19).

– Kanalfullmäktige avgör sådana meningsskiljaktigheter som uppkommer mellan parterna om tolkning och tillämpning av fördraget. Om kanalfullmäktige inte når enighet hänskjuts frågan till en blandad kommitté för avgörande (artikel 22).

Den ryska kanalfullmäktige har dessutom vissa särskilda uppgifter:

– Den ryska kanalfullmäktigen får avbryta verksamhet i arrendeområdet, inbegripet fartygs- och landsvägstrafik, byggande eller annan kommersiell verksamhet, om verksamheten leder till miljöolägenheter på ett område inom arrendeområdet (artikel 11.2).

– Den ryska kanalfullmäktigen beviljar servicepersonalen särskilda tillstånd (s.k. passersedlar) i enlighet med godkännande av de ryska gränsmyndigheterna. Den finska kanalfullmäktigen ska göra en framställning gällande dessa personer. Personerna ska vara godkända av Finlands egna gränsmyndigheter (artikel 12). I brådskande fall kommer gränsfullmäktige överens om tillstånden och Rysslands gränsfullmäktige meddelar den ryska kanalfullmäktigen om beviljandet.

Enligt artikel 15 i 1963 års fördrag tillsätter de finska myndigheterna en särskild förvaltningsnämnd för Saima kanal för driften av kanalen och för förvaltningen av kanalen och arrendeområdet. Organets hemort ska vara på finskt område. Förvaltningsnämndens ordförande är samtidigt den finska kanalfullmäktigen.

Under förhandlingarna om det nya fördraget ansågs det viktigt att fördragsbestämmelserna om förvaltningen av Saima kanal är

lika för de bägge parter. I artikel 18.2 finns detaljerade bestämmelser om förvaltningen. Vardera fördragsparten ska inrätta ett särskilt organ i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning för att trygga att deras kanalfullmäktige kan sköta de uppdrag som avses i fördraget.

4.5 Förvaltningen av Saima kanal i Finland

Kanalfullmäktigen

Statsrådet utnämner en kanalfullmäktig för fem år på föredragning av ministern för transportfrågor. Under den nuvarande arrendetiden har det funnits fyra kanalfullmäktige för Saima kanal i Finland, dvs. landshövding Unto Kiukas, kanslichef Reino Auvinen, kanslichef Juhani Korpela och från och med 2007 kanslichef Harri Pursiainen.

Kanalfullmäktigen har varit ordförande för förvaltningsnämnden för Saima kanal. Ordföranden, dvs. Finlands kanalfullmäktig fattar beslut i frågor som gäller verkställandet av arrendeavtalet. Justitiekanslern yttrade sig 1.11.2005 om bl.a. kanalfullmäktigens uppgifter och beslutsfattande. Enligt utlåtandet fattas besluten (i Finland) enligt det förvaltningsrättsliga systemet så att det är fullmäktigen som ska föra frågorna till avgörande av lämpliga myndigheter eller, om saken gäller frågor av praktisk art, höra lämpliga myndigheter genom förvaltningsnämnden.

Justitiekanslern har också påpekat att fullmäktigens uppdrag eller medlemskap i förvaltningsnämnden inte är ett anställningsförhållande. Enligt vad som anfördes ovan är ordförandeskapet i förvaltningsnämnden ett förtroendeuppdrag. Detta framgår också av uppdragets tidsbundenhet och av att varken behörighetsvillkor eller andra krav har fastställts. I sitt utlåtande fastställde justitiekanslern att det inte går att utläsa vare sig ur fördraget om utarrendering av Saima kanal eller ur förordningen om förvaltningsnämnden för Saima kanal att ordföranden ska vara tjänsteman hos en statlig finsk myndighet.

I lagförslaget föreslås det att kanalfullmäktigen ska utses på fem år genom beslut av statsrådet. För att sköta sina uppgifter har fullmäktigen ett kontor som sorterar under kommunikationsministeriets förvaltningsområde.

Dessutom föreslås det att en kommission för Saima kanal ska inrättas för att bistå kanalfullmäktigen. Kommissionen ska vara det ”särskilda organ” som anges i arrendeavtalet (artikel 18). Till medlemmar i kommissionen utses representanter för kommunikationsministeriet, utrikesministeriet, Trafikverket, gränsbevakningsväsendet och Tullstyrelsen.

Dessutom är det meningen att kommunikationsministeriet ska tillsätta en rådgivande delegation med representanter för ministerier och myndigheter samt för näringslivet och för dem som använder Saima kanal och området vid kanalen.

Förvaltningsnämnden för Saima kanal och kontoret

Ministeriet för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena utfärdade förordning (436/1963) om förvaltningsnämnden för Saima kanal. Förordningen har ändrats 1979, 1986, 1989, 1991 och 2000. I förordningen påpekas det bl.a. att förvaltningsnämnden är underställd ministeriets allmänna ledning och tillsyn (enligt kommunikationsministeriets arbetsordning handlas frågor som gäller förvaltningsnämnden för Saima kanal i Logistik- och Rysslandsenheten).

Medlemmarna i förvaltningsnämnden utses av kommunikationsministeriet. Mandatperioden är fem år. Grunderna för arvodet till förvaltningsnämndens ordförande, medlemmar och sakkunniga fastställs av kommunikationsministeriet. I fråga om deras reseersättningar gäller vad som är bestämt eller vad som gäller för reseersättningar till statstjänstemän. Förvaltningsnämnden består av ordföranden, som är Finlands kanalfullmäktig, och fem medlemmar av vilka en ska företräda utrikesministeriet, en kommunikationsministeriet, en sjöfartsverket, en gränsbevakningsväsendet och en Centralen för turistfrämjande.

Enligt förordningen om förvaltningsnämnden har nämnden en byråchefstjänst. Dessutom kan det finnas också andra tjänster i nämnden. För närvarande är dessa fyra stycken, dvs. två trafikinspektörer, en byrå-sekreterare och en byråfunktionär.

Förvaltningsnämnden för Saima kanal utnämner tjänsteinnehavarna och beslutar om byråchefens och de övriga tjänstemännens uppgifter. Uppgifterna för förvaltningsnämndens ordförande och medlemmar är inte fastställda i förordning, men eftersom ordföranden också är kanalfullmäktig bestäms hans eller hennes uppgifter i arrendeavtalet. I förordningen anges det dessutom att nödvändiga bestämmelser om förvaltningsnämndens uppgifter och arbete utfärdas av ministeriet för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena.

Inga offentliga uppdrag har fastställts för förvaltningsnämnden. Nämndens uppgifter gäller verkställandet av arrendeavtalet. Enligt justitiekanslerns utlåtande 1.11.2005 kan det anses att förvaltningsnämnden är en sådan enhet inom statsförvaltningen som avses i 119 § 2 mom. i grundlagen (Enligt grundlagens 119 § 1 mom. kan till statens centralförvaltning utöver statsrådet och ministerierna också höra ämbetsverk, inrättningar och andra organ. Enligt 2 mom. ska de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Grunderna för statens regional- och lokalförvaltning ska likaså bestämmas genom lag. I övrigt kan bestämmelser om statsförvaltningens enheter utfärdas genom förordning.).

De fem tjänstemännen i förvaltningsnämnden är anställda i huvudsyssla. Tjänstemännen biträder ordföranden i skötseln av de praktiska kanalfrågorna i samråd med den ryska parten, tillsammans med de sakkunniga i kanalfrågor vid Sjöfartsverket/Trafikverket (användning och underhåll av kanalen och farledsfrågor). Organiseringen av de praktiska frågorna i förvaltningsnämndens byrå ankommer på förvaltningsnämndens byråchef.

Eftersom kanalfullmäktigens uppgifter ökar enligt det nya fördraget innebär detta att också arbetsmängden ökar för kontorets del. Som en del av arbetet med att förtydliga kanalfullmäktigens ställning och uppgifter kommer hela förvaltningen av Saima kanal att omorganiseras. Meningen är att dra in förvaltningsnämnden för Saima kanal och ersätta den med en kommission för Saima kanal, som ska bestå av tjänstemän. Dessutom tillsätts en rådgivande bred delegation med representanter för ministerier, ämbetsverk, näringslivet och dem som använder kanalen.

Avsikten är att personalen vid förvaltningsnämndens byrå ska flytta över till kanalfullmäktigens kontor som kommer att sortera under kommunikationsministeriet. Personalöverföringen har beaktats i kommunikationsministeriets budgetförslag.

I fråga om den administrativa placeringen av kanalfullmäktigekontoret har det ansetts viktigt att kontoret finns i Villmanstrand.

4.6 Förvaltningen av Saima kanal i Ryssland

I början av 2000-talet byttes Rysslands kanalfullmäktig ofta ut. Från och med 2004 har statssekreterare, vice transportminister Sergej Aleksejevitj Aristov varit rysk kanalfullmäktig.

År 2001 inrättades den ryska kanalfullmäktigeorganisationen genom Rysslands presidents beslut № 416-rp av den 8.8.2001, ryska regeringens förordning № 679 av den 18.9.2001 och ryska transportministeriets beslut № 172 av den 3.12.2001. Federationens statliga verk FGU Saimenskij kanal fick i uppdrag att trygga verkställandet av de uppgifter som ankommer på den ryska kanalfullmäktigen för Saima kanal. Genom regeringens beslut №1748-r (31.12.2004) överflyttades FGU Saimenskij kanal till förvaltningsområdet för Federationens ämbetsverk för transporter till havs och på floderna (rysk förkortning Rosmorretjflot) som sorterar under transportministeriet.

FGU Saimenskij kanal arbetar enligt fastställt reglemente (reglementet fastställdes 30.3.2005 i föreskrift №VR-116-r av ämbetsverket för transporter till havs och på floderna). Ämbetsverkets viktigaste uppgift är att organisera verkställandet av den ryska kanalfullmäktigens uppgifter enligt 1963 års arrendeavtal mellan Finland och Ryssland. Saimenskij kanal ska särskilt kontrollera hur den finska parten verkställer villkoren i fördraget och vidarebefordra information om saken till den ryska kanalfullmäktigen.

FGU Saimenskij kanals uppgifter är

- att direkt övervaka hur den finska fördragsparten genomför villkoren i fördraget,

- att trygga att organisationer och fysiska personer i Ryska federationen uppfyller fördragsvillkoren,
- att säkerställa samverkan med Republiken Finlands förvaltningsnämnd för Saima kanal i syfte att verkställa fördraget.

FGU Saimenskij kanals generaldirektör utses av generaldirektören för Federationens ämbetsverk för transporter till havs och på floderna i enlighet med ämbetsverkets gällande reglemente på framställning av den vice minister som sköter uppdraget som kanalfullmäktig.

Ryssland har intresserat sig för hur Finland kommer att ordna förvaltningen av Saima kanal i fortsättningen. Kanalfullmäktige kommer att ta upp frågan under möten hösten 2010.

5 Propositionens konsekvenser

5.1 Ekonomiska konsekvenser

Arrendet för Saima kanal

I fördraget av år 1963 avtalades att arrendet för kanalen betalas på basis av trafikvolymen och bundet till guldmyntfot. År 1991, när rubeln blev en konvertibel valuta, avtalade kanalfullmäktige om grunderna för betalningen av det årliga arrendet. Därefter har arrendet betalats i finska mark eller i euro så att 1 rubel = 6,576 mk = 1,1 euro.

Grunden för fastställandet av arrendebeloppet i fördraget av år 1963 var att arrendet ska täcka de kostnader som utarrenderingen av området föranleder Ryssland. Samma princip har tillämpats vid förhandlingarna om arrendebeloppet i det nya fördraget.

Den 23.1.2007 gjorde Ryssland ett förslag gällande arrendebeloppet och vad arrendet ska täcka. Förhandlingarna utgick från förslaget. Kostnaderna som Ryssland förde fram gällde bland annat upprätthållandet av ämbetsverket FGU Saimenskij kanal, bevakningen av och upprätthållandet av rättsordningen i arrendeområdet, tryggandet av ordningen vid gränsen, upprätthållandet och underhållet av säkerhetsanordningarna för sjöfarten i inloppsfarleden till kanalen, tryggande av säkerheten gällande vattenbyggnadsteknisk utrustning samt miljökostnader. Ryssland bestyrkte med en not 9.4.2008 sin uppfattning om arrendebeloppet. Ryssland föreslog ett fast grundarrende på 1,22 miljoner euro/år samt ett rörligt arrende på 0,18 euro för varje bruttoregisterton som överskrider volymen 1 500 000 bruttoregisterton.

Det finanspolitiska ministerutskottet fastställde vid sitt möte 6.5.2008 att det godkänner Rysslands förslag till arrendebelopp, vilket återspeglade förhandlingsdelegationernas vilja. Utgående från beslutet kunde ett avsiktsprotokoll över förhandlingarna undertecknas 26.9.2008.

En del av de kostnader för utarrenderingen av Saima kanal som Ryssland uppgett är sådana att om Finland förverkligade dem kunde de eventuellt vara förmånligare. Med tanke på tydliggörandet av avtalsparternas rättigheter och skyldigheter är det dock viktigt att det som arrendet ska täcka definieras noggrant. Utom arrendet tillkommer avgifter, som betalas av dem som använder kanalen liksom kanalavgifter, lotsnings- och isbrytningsavgifter samt agenturavgifter.

Under 2000-talet har arrendet som finska staten betalat för Saima kanal uppgått till cirka 290 000 euro per år medan godstrafikvolymen varit något över 2 miljoner ton per år. År 2009, då trafikvolymen i kanalen uppgick till cirka 1,1 miljoner ton, betalades 232 261 euro i arrende. Dessutom betalade förvaltningsnämnden för Saima kanal 27 650 euro i farledsavgifter, alltså totalt 259 911 euro.

I det nya fördraget är arrendet högre än i dag. Eftersom arrendet bildas av en fast del (grundarrendet) på 1 220 000 euro och en rörlig del, som utbetalas för bruttodräktighetsvolymer som överskrider 1,5 miljoner ton (0,18 euro/bruttodräktighetstal) påverkas arrendebeloppet av volymen på fartygstrafiken. Beräkningen av bruttodräktighetstalet utgår i sin tur huvudsakligen från godstrafikvolymen, eftersom dess andel av fartygstrafiken är den mest betydande (97 %). Uppskattningsvis stiger transportvolymen från den låga nivån år 2009 på 1 080 000 ton till nivån 1 500 000 ton år 2010, utgående från statistiken för årets början. Med betraktande av att ekonomin stegvis kommer att återhämta sig, kan man anta att det år 2011 är möjligt att nå en nivå på 1 750 000 ton i godstransporter.

På längre sikt är det möjligt att transportvolymerna åter når nivån för 2000-talet, alltså 2 100 000 ton. Arrendebeloppet skulle på en transportnivå på 1,5 miljoner ton vara 1 363 000 euro, på nivån 1,75 miljoner ton 1 425 000 euro och på nivån 2,1 miljoner ton 1 517 450 euro. Enligt 1963 års fördrag hade arrendet uppgått till 266 000 euro.

Dessutom föranleder trafiken i Saima kanal en årlig utgift på cirka 10 miljoner euro för drift och underhåll. Arrendeutgiften samt utgifterna för driften och underhållet betalas från Trafikverkets moment 31.10.20 för Bastrafikledshållning. Försiktighet har varit principen vid utarbetandet av budgetpropositionen för 2011 då godstransportvolymen antas uppgå till nivån 1,5 miljoner ton, varvid storleken på arrendeutgiften skulle uppgå till 1 363 000 euro. Den sammanlagda bruttodräktigheten av fartyg i gods- och passagerartrafik år 2011 uppskattas således vara 2 295 000 ton (fraktfartygen 2 205 000 ton och passagerarfartygen 90 000 ton).

Tillståndsavgifter för Saima kanal

Alla frakt- och fritidsfarkoster som nyttjar Saima kanal betalar en tillståndsavgift. Avgiften tas inte ut av fartyg som seglar under rysk flagg som endast använder den del av Saima kanal som hör till Ryssland.

Frakt- och passagerarfartygens avgift är, beroende på isklass, 0,22 euro/nettoregisterton (isklass 1 A) eller 0,27 euro/nettoregisterton (övriga fartyg). Dessutom tas 2,52 euro per löpmeter ut för oregistrerade fartyg och anordningar, 0,22 euro per kubikmeter fast mått för virkesflottar samt 16,80 euro för fritidsbåtar. Av fartyg i inrikes fart och passagerarfartyg uttas tillståndsavgifter endast för de 40 första resorna per år.

Intäkterna från tillståndsavgifterna har efter 1990-talet klart överstigit beloppet av arrendet som betalats till Ryssland. Med undantag av år 2009 har intäkterna från tillståndsavgifterna under 2000-talet uppgått till cirka 400 000 euro per år. År 2009 var intäkterna på grund av raset i godstrafiken endast 190 000 euro, vilket är 42 000 euro mindre än det arrende som betalades till Ryssland.

Även i framtiden kommer en tillståndsavgift att tas ut av dem som trafikerar kanalen. I lagen om ikraftträdande av fördraget ingår ett bemyndigande att närmare bestämmelser om avgifter, som tas ut av fartyg, utfärdas genom förordning av statsrådet. I lagförslag bestäms det hurudana avgifter som ska tas ut och vad är grunder för avgifter. I övrigt ska lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) iakttas.

Avsikten är att i övrigt behålla de nuvarande avgifterna, men göra ett undantag för fritidsbåtar. Avsikten är att befria dem från tillståndsavgifter, eftersom uttagandet av avgift har blivit dyrare. Det årliga inflödet har stabiliserat sig på en nivå på cirka 10 000 euro. Dessutom är avsikten att ändra maximibeloppet som tas ut av fartyg i inrikes fart samt för passagerarfartyg så att avgift istället för de 40 första resorna betalas för de 30 första resorna. En likadan begränsning ingår i lagen om farledsavgift. I pengar innebär ändringen mindre än 2 000 euro/fartyg.

Utgångspunkten för beredningen av fördraget är att det högre arrendet inte i sin helhet kan finansieras såsom hittills med avgifter för tillståndet att använda kanalen. För att främja kanaltrafiken kan nivån på kostnadsmotsvarigheten sättas vid cirka 30 %, när trafikvolymen på nytt uppnår 2000-talets nivå på 2,1 miljoner ton. Detta innebär ett inflöde av inkomster på sammanlagt cirka 450 000 euro, medan inflödet på nuvarande avgiftsnivå skulle vara 341 000 euro. Detta betyder en något över 30 % förhöjning av avgifterna. Höjningen planeras gå till så att för sådana frakt- och passagerarfartyg, som klassas enligt isklass 1A, stiger avgiften från 0,22 till 0,29 euro och för övriga registrerade fartyg från 0,27 till 0,35 euro. Det innebär en återgång till situationen som rådde före år 2002, då avgifterna på motsvarande sätt sänktes med samma belopp. Avgifterna för oregistrerade fartyg skulle öka från nuvarande 2,52 euro/löpmeter till 3,30 euro. Avgifterna för virkesflottar skulle öka från nuvarande 0,22 euro/kubikmeter till 0,29 euro.

Avgiften är nu cirka 0,16 euro per transporterat ton gods och skulle stiga till 0,21 euro. Om hela arrendet togs ut av fraktfartygen, vars transporterade last skulle uppgå till 1,75 miljoner ton, skulle tillståndsavgifterna stiga till cirka 0,80 euro/ton. Det skulle föra med

sig avsevärda ogynnsamma verkningar, beroende på varugrupp.

Tillståndsavgifterna intäktsförs på Trafikverkets moment för bastrafikledshållning 31.10.20, där de nettobudgeteras. År 2011 skulle inkomstinflödet med en transportvolym på 1,5 miljoner ton uppgå till 326 000 euro och på nivån 1,75 miljoner ton till 373 000 euro. När nivån 2,1 miljoner transporterade ton uppnås blir inkomstinflödet cirka 450 000 euro. Kostnadsmotsvarigheten skulle således först vara 25 % för att sedan gradvis stiga till 30 %. Eftersom momentet är nettobudgeterat skulle nettoeffekten på nivån 1,5 miljoner ton uppgå till 1 035 000 euro, på nivån 1,75 miljoner ton till 1 053 000 euro samt på nivån 2,1 miljoner till 1 070 000 euro. I budgetpropositionen för år 2011 har nettoeffekten av momentet uppskattats till 913 000 euro (inkomster 450 000 euro, arrendeutgiften 1 363 000 euro).

Byrån för förvaltningsnämnden för Saima kanal

Personalen vid byrån för förvaltningsnämnden för Saima kanal flyttar över till ett kanalfullmäktigekontor som placeras vid kommunikationsministeriet. Kontoret ska stanna i Villmanstrand. Utgifterna för förvaltningsnämndens byrå (bl.a. personalens löner) har hittills betalats från budgetmoment 31.10.01, Trafikverkets omkostnader. När kanalfullmäktigens kontor flyttas till kommunikationsministeriet överförs ett anslag som motsvarar utgifterna, 280 000 euro, från Trafikverkets omkostnader 31.10.01 till kommunikationsministeriets omkostnader, moment 31.01.01. Överföringen av anslaget har beaktats i budgetpropositionen för 2011.

5.2 Samhälleliga konsekvenser

Transportkostnaden är den klart viktigaste faktorn som påverkar valet av transportrutt när det gäller Saimenrutten. Kanalen kan användas av insjö- och havsgående fartyg av så kallad Saimax-typ med ett djupgående om 4,2–4,35 m. Den typiska lastkapaciteten hos fartygen på Saimen är 2 000–2 200 ton och för de nyaste, så kallade Super-Saimax fartygen, 2 500–2 700 ton.

Saimenruttens konkurrenskraft har förbättrats eftersom returlasterna har ökat i antal. Ruttens lönsamhet påverkas i hög grad av transportkostnaderna för importerade råvaror, eftersom det i och med införseltransporter inte uppkommer extra kostnader för utförseln för att fartygen seglar tomma till Saimenområdet.

Den regionalpolitiska nyttan av Saima kanal uppstår till stor del genom de inbesparingar i transportkostnader som industrin uppnår. Kanaltransporter utnyttjas av cirka 20 produktionsanläggningar med sammanlagt omkring 7 000 arbetsplatser. Av dessa är 10 produktionsanläggningar inom skogsindustrin som sysselsätter 6 000 personer. För en del av företagen är möjligheten att använda Saima kanal särskilt viktigt (t.ex. sten- och byggnadsmaterialindustrin, importen av cement och foder samt exporten av pellets). Viktiga branscher vid sidan av skogsindustrin är sten- och byggnadsmaterialindustrin, den kemiska industrin, metallindustrin samt produktionen av pellets och cement.

Saima kanal, som förenar Saimens vattenområde med Finska viken, är prismässigt en konkurrenskraftig transportrutt för sådana transporter inom utrikeshandeln där godset kan lastas in i fartygen nära produkternas tillverkningsplats eller råvarans anskaffningsområde och, på motsvarande sätt, lossas nära platsen där produkterna eller råvarorna används. Inom exporten används Saima kanal främst för transport av skogsindustri- och gruvindustriprodukter, inom importen för transport av råvirke för skogsindustrin och råvaror för den kemiska - och byggnadsmaterialindustrin samt för transport av stenkol.

Fartygstrafikavgifternas konsekvenser för trafikens utveckling följer av konkurrenssituationen mellan de olika trafikformerna i insjöområdet. På basis av utredningar varierar Saima kanals priskonkurrensfördel i utrikesfarten enligt godsgrupp och destinationshamn. Priskonkurrensfördelen är minst för transporten av mineraler i norra Saimen och transporten av råvirke.

Kostnaderna för trafiken har aldrig fullt ut kunnat tas av trafiken på Saima kanal, utan de tillståndsavgifter som tagits ut av fartygen på kanalen har täckt arrendebeloppet i 1963 års fördrag.

Belastningen på Sydöstra Finlands trafiknätverk är stor. Ifall produktionen inom basindustrin i området behålls på nuvarande nivå och trafiken på Ryssland ökar avsevärt kan det bildas flaskhalsar i trafiknätet trots de planerade investeringarna i kapacitet. Saima kanal har betydelse för fördelningen av belastningen på infrastrukturen i Sydöstra Finland. Med nuvarande arrangemang kan kanalen förmedla en ökande mängd transporter.

Transportrutterna för sjötrafiken erbjuder dessutom ett alternativ i situationer då verksamhetsförhållandena för väg- eller järnvägstransporter ändras i oförmånligare riktning i jämförelse med nuläget. Det kan till exempel ske på grund av priset eller tillgången på bränsle för trafiken eller eventuella avgifter för användningen av vägarna.

5.3 Konsekvenser för miljön

Transporter längs med vattenleder anses vara miljövänliga. Trafikpolitiken inom Europeiska unionen, till exempel, söker favorisera sjö- och järnvägstransporter och överföra godstransporter från landsvägar till sjöleder och järnvägar. Enligt inhemska undersökningar (till exempel LIPASTO-utredningen) är utsläppsolägenheterna av fartygstransporter något mindre än för landsvägstransporternas del, men mångdubbla i jämförelse med sådana järnvägstransporter som baserar sig på användningen av el. Tills vidare har sjötransporternas miljövänlighet inte haft någon verkan på industrins beslut gällande valet av transportformer.

I fördraget om utarrendering av Saima kanal finns för första gången noggranna bestämmelser om miljöskydd och om Finlands skyldigheter att sköta miljöskyddet. Enligt artikel 5 stycke 3 i fördraget förbinder sig Finland att se till att servicevägar, byggnader och konstruktioner inom arrendeområdet hålls i ett sådant skick som normal användning förutsätter med betraktande av de krav på miljösäkerhet, reglerna för markanvändningen och för miljöskyddet, som ingår i internationella fördrag där avtalsparterna är part samt lagstiftningen i Ryssland. Finland måste se till att skräp och byggnadsrester som uppkommer till följd av fartygstrafiken på kanalen och nyttjandet av arrendeområdet förs bort från området.

I artikel 11 i arrendefördraget bestäms om miljöskydd. Huvudprincipen är att verksamhet som utövas på arrendeområdet, inklusive fartygs- och landsvägstrafik, byggande och annan ekonomisk verksamhet inte får leda till miljöolägenheter inom det område där arrendeområdet finns. Om olägenheter uppkommer kan Rysslands kanalfullmäktige avbryta verksamheten och meddela Finlands kanalfullmäktige om saken.

I artikel 11 bestäms vidare om ersättningsskyldighet. Skyldigheten att ersätta miljöolägenheter bestäms utgående från Rysslands lagstiftning och enligt de internationella fördrag som bägge avtalsparterna är part i. Finland ska på egen bekostnad reparera, alltså betala för, miljöolägenheter som finska medborgare och juridiska personer samt medborgare och juridiska personer från tredjeländer med sin verksamhet förorsakat inom arrendeområdet.

I fördraget berättigas Finland utföra muddrings- och fördjupningsarbeten på den del av Saima kanal som tillhör Ryssland samt placera muddringsmassorna på en plats som den ryska parten anvisar i överensstämmelse med lagstiftningen i Ryska Federationen. Detta innebär att placering av muddringsmassor kräver tillstånd av ryska myndigheter.

6 Beredningen av propositionen

Statsrådet tillsatte 13.3.2002 en delegation för att förhandla om en fortsättning på fördraget om utarrendering av Saima kanal. Ordförande för förhandlingsdelegationen var kanslichef Juhani Korpela (åren 2002–2006) och från början av år 2007 kanslichef Harri Pursiainen. Medlemmar i delegationen var tjänstemän vid utrikesministeriet, Gränsbevakningsväsendet och kommunikationsministeriet. Dessutom kallade förhandlingsdelegationen företrädare för Sjöfartsverket och byrån för förvaltningsnämnden för Saima kanal samt tjänstemän vid justitieministeriet, utrikesministeriet och kommunikationsministeriet till ständiga sakkunniga. Tjänstemän vid kommunikationsministeriet och utrikesministeriet var sekreterare.

Den interna beredningen i Finland inleddes omedelbart efter att delegationen hade utsetts. Under beredningen genomgicks hela fördrags- och protokollmaterialet gällande Saima kanal efter år 1963.

Allt dokumentmaterial som bara möjligt översattes till ryska. Avsikten var att underlätta och försnabba igångsättandet av de officiella förhandlingarna.

De officiella förhandlingarna mellan Finland och Ryssland gällande det nya statsfördraget om Saima kanal inleddes i september 2005, då Rysslands förhandlingsdelegation utsågs. Ryssland tillsatte en förhandlingsdelegation med 18 medlemmar. I den ingick företrädare för Rysslands transportministerium, utrikesministerium, ministeriet för ekonomisk utveckling och handel, finansministerium, försvarsministerium samt företrädare för olika ämbetsverk och FGU Saimenskij kanal. Ordförande för delegationen och huvudförhandlare för Ryssland var vice transportminister Sergej Aristov.

Utkastet till fördraget bereddes i fyra arbetsgrupper som delegationerna tillsatte: arbetsgruppen för allmänna arrenden, arbetsgruppen för ekonomiska ärenden, arbetsgruppen som behandlade sjöfart och tekniska ärenden och juridiska arbetsgruppen. I Finland fanns ett så kallat sekretariat som ansvarade för textproduktionen. I den ingick företrädare för kommunikationsministeriet, utrikesministeriet, justitieministeriet, Gränsbevakningsväsendet, sjöfartsverket och förvaltningsnämnden. Dessutom svarade Finland under nästan hela den 8 år långa konsultations- och förhandlingsprocessen för tolkningen under förhandlingarna och för översättningen av texterna.

Förhandlingarna om fördraget gällande arrenderingen av Saima kanal har under åren 2003-2010 behandlats under samtliga möten mellan presidenter, statsministrar, utrikesministrar och transportministrar samt då Finlands och Rysslands ekonomiska kommission och transportarbetsgrupp har sammanträtt.

I Finland ordnades tillfällen för hörande i Helsingfors och, i ett senare skede av förhandlingarna, också i Villmanstrand. Det finanspolitiska ministerutskottet behandlade förhandlingssituationen åren 2006 och 2008. Då drogs riktlinjerna upp för arrendebeloppet och arrendeområdet. Regeringen diskuterade förhandlingarna år 2007. I samband med de olika mötena har information om förhandlingssituationen getts ut regelbundet och ärendet har behandlats i pressen.

När protokollet över avsiktsförklaringen mellan huvudparterna, med ett utkast till fördrag som bilaga, undertecknades 26.9.2008, sändes fördragsutkastet ut på remiss i Finland. I remissyttrandena ansågs allmänt att det är viktigt att fördraget ingås. I några utlåtanden framkom en oro över uppsägningsartikeln och dess effekt på hur Ryssland skulle förbinda sig till fördraget. Förhandlingsdelegationen ansåg dock att ingenting sådant framgick av utlåtandena som kunde ha gett anledning att föreslå textförändringar för den ryska delegationen. I Ryssland däremot föreslogs talrika ändringar under remissen.

Efter att avsiktsprotokollet skrevs har inga ändringar gjorts i huvudsakerna, dvs. arrendebeloppet, arrendetiden och gränserna för arrendeområdet. Ändringarna har gällt förvaltningen av Saima kanal och rätten att röra sig på arrendeområdet. En del av ändringarna har varit antingen tekniska eller språkliga.

Huvudförhandlarna kom överens om fördragstexten i samförstånd i Helsingfors 18.12.2009 och paraferade fördragstexten. Fördraget undertecknades 27.5.2010 i Villmanstrand.

Propositionen har beretts vid kommunikationsministeriet.

Utlåtande om förslaget har begärts av inrikesministeriet/gränsbevakningsväsendet, arbets- och näringsministeriet, justitieministeriet, utrikesministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, Tullstyrelsen, Trafikverket, Trafiksäkerhetsverket, Näringslivets centralförbund EK, landskapsförbunden (Sydkarelen, Södra Savolax, Norra Karelen, Norra Savolax), Kemiindustrin rf och Skogsindustrin rf, Förbundet för Finsk Handel rf, Rederierna i Finland rf, Teknologiindustrin rf, Vattenvägföreningen i Finland rf, Finlands Hamnförbund rf, Stora Enso Abp, UPM Kymmene Abp, Oy Helsinki Chartering Ab, andelslaget Osuuskunta Metsäliitto, Oy Saimaa Terminals Ab, Oy Intercarriers Ltd, delegationen Saimaan satamien neuvottelukunta, Mopro Oy, Joensuun laivaus Oy, Vapo

Oy och Oy Finnshipping Ab, städerna och kommunerna i Saimenområdet (Imatra, Villmanstrand, Nyslott, Kuopio, Varkaus, Joensuu, Siilinjärvi och Ristiina).

Alla remissyttranden är positiva till att det nya fördraget antas och träder i kraft. De betydande regionala verkningarna av fartygstrafiken på Saima kanal tas fram i yttrandena. I yttrandena framförs i synnerhet belåtenhet över den långa giltighetstiden för fördraget, vilket anses främja investeringar och utvecklingen av fartygstrafiken. I yttrandena fördes fram att den långa tid avtalet är i kraft ger användarna möjligheter att bedöma kanaltrafikens konkurrenskraft i relation till alternativa transportsystem. I flera utlåtanden fästes uppmärksamhet vid att arrendebeloppet stiger. I synnerhet de som använder kanalen framförde att man bör avstå från höjningar för att behålla kanalens konkurrenskraft. I många utlåtanden konstaterades att uppmärksamhet bör fästas vid underhållet och utvecklingen av kanalen och att man bör sträva efter att inleda investeringar med avsikten att ta kanalen i bruk året om. Två utlåtanden tog upp personalen på kanalfullmäktigekontoret; den ena ansåg det vara viktigt att antalet anställda och deras uppgifter bedöms efter behovet och den andra att överflyttningarna av personalen bör genomföras så att produktivitetsprogrammet för förvaltningsområdet följs.

De föreslagna ändringarna som framkommits i utlåtandena har betraktats i mån av möjlighet i propositionen.

7 Samband med andra propositioner

Propositionen har påverkan på budgetpropositionen för 2011.

DETALJMOTIVERING

1 Fördragets innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

Fördragets ingress innehåller konstateranden om nuläget och de positiva resultaten av verkställigheten av 1963 års fördrag, strävandena att främja samarbetet mellan staterna och trygga fritt bedrivande av fartygstrafik, bevarandet av miljön i adekvat tillstånd och principerna enligt vilka genomförandet av arrendevillkoren och det samarbete som gäller fartygstrafiken på kanalen fortsättningsvis ska ordnas genom kanalfullmäktige.

I kap. Allmänna bestämmelser

Artikel 1. *Begrepp och definitioner.* I artikeln definieras de centrala begreppen och definitionerna i fördraget.

Med kanaler som utmynnar i Finska viken avses inloppskanalerna mellan Brusnitjnoje sluss och Mariankivi samt mellan Mariankivi och ön Vichrevoj.

Med farleder till Finska viken avses lotsleden längs kusten från riksgränsen mellan Finland och Ryssland till ön Vichrevoj och farleden från ön Vichrevoj till Finska viken.

Med servicevägar avses landsvägen från Nuijamaa gränsövergångsställe till Brusnitjnoje sluss, och andra landsvägar på arrendeområdet som enbart betjänar nyttjandet av Saima kanal.

Med fartygstrafikservice avses övervakning av fartygstrafiken i syfte att förhindra farliga situationer och att säkerställa säkerheten och effektiviteten inom fartygstrafiken.

Med servicepersonal avses personer som sköter uppgifter i anknytning till nyttjandet av arrendeområdet.

Med råmärke avses särskilda märken som utmärker arrendeområdets gränser i terrängen.

Med miljöolägenhet avses sådan skadlig förändring i miljön som beror på miljöförorening och som leder till att de naturliga ekologiska systemen blir förorenade och naturresurserna sinar.

Med tullavgifter avses tullar, skatter, tullklareringsavgifter eller andra avgifter som uppbärs eller tas ut när gods och fordon flyttas över tullgränsen.

Med territorialhav avses det havsområde som sträcker sig högst 12 sjömil mätt från de baslinjer som definierats i FN:s havsrättskonvention av den 10 december 1982.

Med inre territorialvatten avses vattenområden på landsidan av de baslinjer som definierats i FN:s havsrättskonvention av den 10 december 1982.

Om de begrepp som definierats i fördraget eller bestämmelser som gäller fördragets tillämpningsområde berör sådant som hör till området för lagstiftningen, påverkar definitionerna indirekt innehållet i och tillämpningen av dessa materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen och hör därför även själva till området för lagstiftningen.

Om de råmärken som används för att märka ut arrendeområdet vid Saima kanal bestäms i förordningen om bringande i kraft av gränsbeskrivningsprotokollet över de år 1964 bestämda gränserna för den av Republiken Finland av Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund arrenderade Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal samt ön Malyj Vysotskij (47/1965), genom vilken har fastställts de råmärken som ska användas på arrendeområdets mark- och vattenområden. Om fartygstrafikservice bestäms i lagen om Trafikverket (862/2009), i lagen om fartygstrafikservice (623/2005) och i sjötrafiklagen (463/1996). Om byggande och miljöskydd bestäms i Finland i bl.a. markanvändnings- och bygglagen (132/1999) vad gäller användning och bebyggande av områden, i miljöskyddslagen (86/2000) vad gäller förhindrande av förorening av miljön samt i vattenlagen (264/1961) vad gäller byggnads- och ändringsarbeten på vattenområden. Om territorialhav samt inre territorialvatten bestäms i lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/1956). Tullklareringsåtgärder baserar sig på Europeiska unionens lagstiftning och den nationella tullagen (1466/1994). Storleken på den avgift som benämns tull be-

stäms på grundval av EU:s tulltariff (Taric). Tullhöjningens och felavgiftens storlek baserar sig däremot på den nationella tullagen. Om mervärdesskatt bestäms i mervärdesskattelagen (1501/1993).

I fördraget har Finland och Ryssland kommit överens om vissa bestämmelser som ska tillämpas uttryckligen på Ryska federationens område och som också hör till området för lagstiftningen och som får sitt innehåll av definitionerna i artikel 1.

Artikel 2. *Föremål för fördraget.* Artikeln innehåller bestämmelser om föremålet för fördraget. Fördraget täcker mera än 1963 års fördrag, där utarrenderingen gällde endast godstransporter. Genom fördraget arrenderar Ryska federationen till republiken Finland ut en del av ett till Ryska federationen hörande område som omfattar den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och därtill hörande vatten- och markområde (arrendeområdet) för 50 år.

I stycke 2 sägs att om inte något annat bestäms i fördraget, gäller det inte ordningen på riksgränsen mellan Finland och Ryssland, om vilken bestäms genom gällande separata internationella överenskommelser mellan republiken Finland och Ryska federationen [Överenskommelse angående ordningen på gränsen mellan Finland och Sovjetunionen och ordningen för utredning av gränstilldragelser (FördrS 32/1960) och dess ändringar (FördrS 60/1969, 60/1979 och 54/1998)].

Enligt stycke 3 får Finland inte nyttja arrendeområdets mark- och skogstillgångar.

Enligt stycke 4 definieras i fördraget villkor och rättsliga grunder för samarbetet mellan parterna i frågor som hör till utarrenderingen av den del av Saima kanal som hör till Ryssland och det därtill hörande vatten- och markområdet till republiken Finland. Det är bl.a. frågor som hänför sig till fartygstrafiken på Saima kanal, servicepersonalens tillträde till arrendeområdet, vistelse på arrendeområdet och lagstiftningen som tillämpas på arrendeområdet.

Artikel 3. *Arrendeområdets gränser.* I stycke 1 fastställs arrendeområdets gränser. Till arrendeområdet hör: 1) farleden, vattenbyggnadstekniska konstruktioner och andra konstruktioner på den del av Saima kanal som tillhör Ryssland, servicevägar samt markområden och tillhörande vattenområde mellan servicevägarna och farleden i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland, och 2) det markområde mellan farleden i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och vägen mellan Nuijamaa internationella gränsövergångsställen för landsvägstrafik på republiken Finlands territorium och Brusnitjnoje på Ryska federationens territorium i vilket ingår ifrågavarande landsväg och därtill hörande markområden som är nödvändiga för normalt nyttjande av landsvägen.

I artikeln avgränsas helt och hållet utanför arrendeområdet det område som innefattar avrinningsområdet och på vilket är beläget gränskontrollstället vid riksgränsen till Ryska federationen i Saima kanal, med undantag för farleden och de vattenbyggnadstekniska konstruktioner som är nödvändiga för nyttjande av kanalen. Gränskontrollstället är beläget i närheten av Pälli sluss. Arrendeområdets gräns bestäms i enlighet med den karta som ingår som bilaga till fördraget och som är en oskiljaktig del av fördraget.

Stycke 3 förutsätter att parternas behöriga myndigheter fastställer och utmärker i terrängen arrendeområdets gränser med råmärken och rålinjer i överensstämmelse med fördraget och den till fördraget bifogade kartan. Parterna fastställer de behöriga myndigheterna och upprättar ett gränsbeskrivningsprotokoll över sträckningen för arrendeområdets gränser.

I stycke 4 förutsätts att företrädare för parternas kanalfullmäktige utför årligen en syn av råmärken och rålinjer och vid behov en teknisk kontroll av arrendeområdets gräns i terrängen. Utmärkningen av gränsen kan preciseras innanför arrendeområdet i överensstämmelse med det gränsbeskrivningsprotokoll som nämns i stycke 3.

Enligt 4 § i grundlagen kan Finlands riksgränser inte ändras utan riksdagens samtycke. Riksgränsen ändras emellertid inte genom arrendeavtalet, utan man arrenderar en del av en främmande stats territorium som till vissa delar börjar omfattas av finsk rättskipning.

Artikel 4. *Teknisk beskrivning av byggnader och konstruktioner på arrendeområdet.* I artikeln bestäms att en gemensam kommission, som parternas kanalfullmäktige har in-

rättat, utarbetar en teknisk beskrivning av de byggnader och konstruktioner som är belägna på arrendeområdet efter det att fördraget har trätt i kraft. 1963 års fördrag innehöll inte någon motsvarande bestämmelse men trots det har en teknisk kontroll gjorts 1968 och den har kompletterats 1984.

Artikel 5. *Parternas allmänna rättigheter och skyldigheter.* Artikeln innehåller bestämmelser om parternas allmänna rättigheter och skyldigheter. Genom artikeln ville man klarlägga vardera partens rättigheter och skyldigheter och således undvika eventuella meningsskiljaktigheter om tolkningen. I artikeln har byggandet av gasledningen på arrendeområdet vid Saima kanal beaktats så att underhållsskyldigheten beträffande gasledningen vilar på den ryska parten, inte på Finland (artikel 5.1.6 och 5.3.3).

I stycke 1 förbinder sig Ryssland att 1) till Finland arrendera ut det område som nämns i artikel 2 och 3, 2) trygga underhållet, nyttjandet och förvaltningen samt lotsningen och isbrytningen i de kanaler och farleder som används för fartygstrafik och som mynnar ut i Finska viken, 3) trygga den allmänna ordningen på arrendeområdet, 4) dirigera vägtrafiken samt övervaka och kontrollera att vägtrafiken är säker på arrendeområdet, 5) se till att råmärkena och rålinjerna på arrendeområdet sköts, och 6) sköta underhållet av den infrastruktur som den ryska parten har byggt på arrendeområdet i annat syfte än sådant som hänför sig till nyttjandet av Saima kanal med iakttagande av bestämmelserna i artikel 10 stycke 4.

Enligt stycke 2 har den ryska parten rätt att bedriva verksamhet på arrendeområdet i överensstämmelse med fördraget, få det arrende som avses i fördraget och nyttja landsvägarna på arrendeområdet utan ersättning.

I stycke 3 bestäms om Finlands förpliktelser. Bestämmelserna hör till området för lagstiftningen. Den finska parten förbinder sig att till den ryska parten betala det arrende som avses i fördraget. Den finska parten förbinder sig att nyttja arrendeområdet i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning med de undantag som avses i fördraget. Den finska parten förbinder sig att hålla arrendeområdet, även servicevägarna och där belägna byggnader och konstruktioner, med undantag för den infrastruktur som avses i stycke 1 punkt 6 punkt i artikeln, i sådant behörigt skick som förutsätts för normalt nyttjande, med beaktande av kraven på miljösäkerhet, bestämmelser om nyttjande av marken och miljövårdsbestämmelser, som ingår i sådana internationella överenskommelser i vilka parterna är part, och rysk lagstiftning, inbegripet fartygstrafiken i Saima kanal och bortforslingen av skräp och byggavfall som uppkommer till följd av nyttjandet av arrendeområdet. Likaså ska den finska parten utan dröjsmål informera den ryska parten om värdefulla fynd på arrendeområdet som geologiskt, paleontologiskt, arkeologiskt och historiskt sett är betydande, samt vidta åtgärder för att förvara och överlämna dessa fynd till den ryska parten. Dessutom förbinder sig den finska parten att inte förhindra ryska medborgare och juridiska personer att bedriva verksamhet i överensstämmelse med fördraget eller Ryska federationens lagstiftning.

I stycke 4 bestäms om den finska partens rättigheter med avseende på arrendeområdet. Bestämmelserna hör till området för lagstiftningen till den del de gäller verksamhet på området inom ramen för finsk lagstiftning. Den finska parten har rätt att nyttja arrendeområdet i överensstämmelse med fördragets mål och villkor, och att i överensstämmelse med villkoren i fördraget uppföra byggnader och konstruktioner på arrendeområdet, inbegripet infrastruktur som behövs för datakommunikationsförbindelser och andra kommunikationsförbindelser som är nödvändiga för nyttjandet och underhållet av arrendeområdet och fartygstrafiken i Saima kanal. Finland har rätt att utföra muddrings- och fördjupningsarbeten samt placera muddringsmassorna på en plats som den ryska parten anvisat i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning. Finland har också rätt att bedriva kommersiell verksamhet på arrendeområdet i syfte att trygga fartygstrafiken på Saima kanal och upprätthållandet av arrendeområdet. Dessutom har Finland rätt att arrendera ut en del av arrendeområdet till finska medborgare eller juridiska personer eller vederlagsfritt överlåta en del av arrendeområdet att nyttjas endast med den ryska partens samtycke och enbart i syfte att nå målen

med fördraget. Den finska partens rätt till arrende i andra hand, inteckning av arrenderättigheter samt placering av dem som grundkapital i sammanslutningar begränsas. Bestämmelsen kom till på Rysslands yrkande – någon motsvarande ingick inte i 1963 års fördrag. Däremot fastställdes rätt för Finland att leverera och sälja elenergi till arrendeområdet på samma sätt som det var möjligt redan i 1963 års fördrag.

II kap. Villkor för fartygstrafiken i Saima Kanal

Artikel 6. *Allmänna villkor för fartygstrafiken.* I artikeln bestäms om de allmänna villkoren för fartygstrafiken och där hänvisas till gränskontroller och tullförfaranden.

Enligt stycke 1 har fartyg som seglar under Ryska federationens flagg fri passage till den del av Saima kanal som tillhör Ryssland.

I stycke 2 bestäms att övriga fartyg som kommer från eller är på väg till republiken Finlands territorium får gå via den del av Saima kanal som tillhör Ryssland samt på Ryska federationens inre territorialvatten och territorialhav i kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken. Personer, fordon, gods, frakt och djur som via Saima kanal kommer till eller lämnar Ryska federationens territorium genomgår gräns- och tullkontroll samt vid behov även andra kontroller på gränskontrollställena i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning.

I stycke 3 konstateras att den ryska parten inte kräver visum för transitering längs Saima kanal via Ryska federationens territorium av sådana finska medborgare eller av sådana medborgare från tredjeländer som kommer till eller lämnar republiken Finland på fartyg som används för idrott eller fritid eller som passagerare på passagerarfartyg utan att göra uppehåll under resan. I överensstämmelse med sin nationella visumpolitik kräver Ryssland inte heller visum av sådana finska medborgare eller sådana medborgare från tredjeländer som kommer till eller lämnar republiken Finland på fartyg med en längd på högst 24 m eller vars deplacement är högst 30 ton och som används för idrott eller fritid. Fartyg med en längd på högst 24 m eller vars deplacement är högst 30 ton, som är på genomfart i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och som används för idrott eller fritid och i fråga om vilka den ryska parten har utfört gräns- och tullkontroll och andra kontroller som den Ryska federationens lagstiftning ställer på inresa till Ryska federationen, får göra uppehåll på natten eller under svåra väderförhållanden. Om finska medborgare och medborgare från tredjeländer som reser på fartyg av detta slag stiger i land, tillåts deras vistelse på arrendeområdet i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning, dvs. de ska ha pass och giltigt visum, om inte dessa personer är befriade från visum i överensstämmelse med en internationell överenskommelse som är bindande för Ryssland. Parternas kanalfullmäktige fastställer anhaltsplatserna efter att ha avtalat om dem med den ryska partens gränsmyndigheter.

Enligt stycke 4 får i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland samt på Ryska federationens inre territorialvatten och territorialhav får i de kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken inte gå 1) krigsfartyg som seglar under republiken Finlands eller tredjeländers flagg, 2) fartyg som seglar under republiken Finlands eller tredjeländers flagg och som transporterar soldater, vapen, krigsteknik och försvarsmateriel, 3) statsfartyg från tredjeländer som inte bedriver handelssjöfart eller annan kommersiell fartygstrafik, om inte den ryska parten har beviljat fartyget transiteringstillstånd i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning.

Enligt stycke 5 kommer parternas kanalfullmäktige årligen överens om seglationssäsongens längd på Saima kanal. Under seglationssäsongen är Saima kanal öppen för fartygstrafik dygnet runt. I allmänhet har seglationssäsongen slutit i januari och fartygstrafiken avbrutits för vintertiden. Kanaltrafiken öppnas under normala tider i början av april. Normalt är kanalen stängt c. 10 veckor om året.

Artikel 7. *Lotsning och isbrytning.* I artikeln bestäms att den finska parten svarar för lotsning, fartygstrafikservice, isbrytning och biträdande av fartyg under isförhållanden på den del av Saima kanal som hör till Ryssland. Däremot svarar den ryska parten för lotsning, fartygstrafikservice, isbrytning och

biträdande av fartyg under isförhållanden i kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken. För de lotsningstjänster och den isbrytarservice som tillhandahålls fartyg samt för biträdande av fartyg under isförhållanden betalas avgifter i överensstämmelse med lagstiftningen i den stat som i egenskap av part svarar för lotsningen eller isbrytningen. I artikeln bestäms om Finlands förpliktelser och den hör således till området för lagstiftningen [se lagen om lotsningen (940/2003), lagen om fartygs isklass och isbrytnings assistans (1121/2005) och lagen om fartygstrafikservice (623/2005)].

Artikel 8. *Avgifter som tas ut hos fartyg.* Artikeln innehåller bestämmelser om avgifter som tas ut hos fartyg. Enligt stycke 1 tas hos fartyg på väg till eller från Saima kanal inte avgifter ut för täckande av sådana kostnader som hänför sig till underhållet och förnyande av säkerhetsanordningar för sjöfarten, fartygstrafikservice i kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken samt bevarande av måtten på inloppskanalen mellan Mariankivi och Brusnitjnoje sluss i sådant skick att de motsvarar fartygstrafikens behov, med undantag för den kanalavgift som den ryska parten tar ut i farleden mellan ön Vichrevoj och Mariankivi och som uppgår till 50 % av den kanalavgift i Viborgs hamn som beräknas utifrån bruttodräktigheten.

I stycke 2 bestäms att trots det ovan nämnda har den finska parten rätt att fastställa och ta ut avgifter för täckande av underhållskostnaderna för den del av Saima kanal som tillhör Ryssland hos fartyg som går genom den del av Saima kanal som tillhör Ryssland. Avgifter av detta slag kan dock inte tas ut hos sådana fartyg som seglar under Ryska federationens flagg och som enbart utnyttjar den del av Saima kanal som tillhör Ryssland.

Det ska föreskrivas om avgifterna genom lag i Finland. Bestämmelsen gäller individens rättigheter och skyldigheter.

Artikel 9. *Nyttjande och underhåll av kanaler och farleder för fartygstrafik.* I stycke 1 bestäms att den ryska parten svarar för fartygstrafikservice i kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken, för underhållet och förnyandet av säkerhetsanordningarna för sjöfarten samt för bevarandet av måtten på de kanaler som utmynnar i Finska viken i sådant skick att de motsvarar fartygstrafikens behov. Enligt stycke 2 svarar den finska parten för fartygstrafikservice i farlederna i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland, för underhållet och förnyandet av säkerhetsanordningarna för sjöfarten samt för bevarandet av farledsmåtten i sådant skick att de motsvarar fartygstrafikens behov. I artikeln bestäms om Finlands förpliktelser och den hör till området för lagstiftningen.

III kap. Byggande och miljöskydd på arrendeområdet

Artikel 10. *Byggande på arrendeområdet.* Enligt stycke 1 har den finska parten för ändamålsenligt nyttjande av Saima kanal och utvecklande av fartygstrafiken rätt att på arrendeområdet uppföra byggnader, konstruktioner, vägar samt bygga och utveckla datatrafik- och kommunikationsförbindelserna. Annat byggande som syftar till att uppnå samma mål genomförs genom gemensam överenskommelse av parternas kanalfullmäktige.

Enligt stycke 2 kan sådant byggande som resulterar i att landskapsbilden på arrendeområdet eller användningsändamålet för de markområden som hör till arrendeområdet ändras inledas först när frågan på förhand har avtalats med den ryska partens kanalfullmäktig. Parternas kanalfullmäktige överlämnar till varandra planer som gäller byggande av detta slag.

Enligt stycke 3 underrättar den ryska partens kanalfullmäktig den finska partens kanalfullmäktig om sådant byggande som kan inverka på nyttjandet av Saima kanal eller servicevägarna. Den ryska parten ger i överensstämmelse med sin lagstiftning den finska parten rätt att bekanta sig med sådana byggplaner och byggtidtabeller samt att lägga fram förslag till förbättringar i dessa i syfte att uppnå målen för detta fördrag.

I stycke 4 bestäms att byggande på arrendeområdet, konstruktioner på området eller användningen av dessa konstruktioner får inte medföra olägenheter för kanaltrafiken.

Artikel 11. *Miljöskydd.* Artikel 11 innehåller bestämmelser om miljöskyddet på arrendeområdet. Enligt artikeln gäller på arrendeområdet Ryska federationens lagstiftning

med de undantag som fastställs i fördraget. Eftersom fördraget inte innehåller några undantag i detta avseende, iakttas Ryska federationens miljölagstiftning på området.

Stycke 1 innehåller att allmänt förbud mot att orsaka miljöolägenheter vilket gäller verksamhet som bedrivs på arrendeområdet. Med miljöolägenhet avses enligt definitionen i artikel 1 sådan skadlig förändring i miljön som beror på miljöförorening och som leder till att de naturliga ekologiska systemen blir förorenade och naturresurserna sinar. Enligt definitionen är det fråga om en sådan betydande skadlig förändring i miljön att den inte borde orsakas av korrekt nyttjande av arrendeområdet. Frågan bedöms i sista hand i ljuset av Ryska federationens lagstiftning.

Stycke 2 innehåller befogenhet för den ryska partens kanalfullmäktig att avbryta sådan verksamhet som har sådana följder som avses i stycke 1. Befogenheten gäller såväl fartygs- och landsvägstrafik som annan verksamhet på området. Enligt bestämmelsen ska den ryska partens kanalfullmäktig utan dröjsmål underrätta den finska partens kanalfullmäktig om ett sådant avbrott.

I stycke 3 bestäms om hur en sådan miljöolägenhet som avses i stycke 1 ska ersättas. Saken bedöms i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning och sådana internationella överenskommelser i vilka båda parterna är part. Uttrycket ersätta som använts i fördragstexten hänvisar till ekonomisk gottgörelse liknande skadestånd och avhjälpande av miljöolägenheten. Att avhjälpa eller rätta till miljöolägenheten ska betraktas som den primära åtgärden för att återställa situationen, eftersom detta i allmänhet begränsar skadeståndsansvaret eller undanröjer det helt och hållet. De internationella överenskommelser som avses i stycket och i vilka Finland och Ryssland är part och som kan bli tillämpliga vid bedömningen av en sådan miljöolägenhet som nämns i artikeln är åtminstone överenskommelsen mellan Finland och Ryssland angående gränsvattendragen (FördrS 26/1965) och överenskommelsen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen (FördrS 91/1991).

I stycke 4 bestäms att den finska parten i första hand är ansvarig för att rätta till miljöolägenheter som orsakats av verksamhet som landets medborgare och juridiska personer samt medborgare och juridiska personer från tredjeländer bedrivit på arrendeområdet. Om det konstateras att verksamhet som bedrivits på arrendeområdet har orsakat miljöolägenheter och det inte är fråga om verksamhet som den ryska parten eller ryska medborgare eller juridiska personer bedrivit, kan Ryssland framställa yrkande på att miljöolägenheten ska avhjälpas till Finland. Genom bestämmelsen begränsas ändå inte den egentliga skadevållarens ansvar för att avhjälpa olägenheten och finska statens rätt att driva in kostnaderna för avhjälpandet av olägenheten hos skadevållaren.

Om byggande och miljöskydd bestäms i Finland i bl.a. markanvändnings- och bygglagen (132/1999) vad gäller användning och bebyggande av områden, i miljöskyddslagen (86/2000) vad gäller förhindrande av förorening av miljön samt i vattenlagen (264/1961) vad gäller byggnads- och ändringsarbeten på vattenområden.

IV kap. Ordning gällande tillträde till arrandeområdet och vistelse på området samt tullförfaranden

Artikel 12. *Ordning gällande servicepersonalens tillträde till området.* I stycke 1 bestäms om rätt för finska medborgare som hör till servicepersonalen och som rör sig till och från arrendeområdet att överskrida riksgränsen med särskilda passersedlar som den ryska partens kanalfullmäktige har utfärdat. Särskilda passersedlar utfärdas av den ryska partens kanalfullmäktig i enlighet med godkännande av Ryska federationens gränsmyndigheter på framställning av den finska partens kanalfullmäktig. Av den finska partens kanalfullmäktigs framställning förutsätts att den är godkänd av republiken Finlands gränsmyndigheter. Den ryska parten kräver inte visum av de finska medborgare som hör till servicepersonalen och som färdas till arrendeområdet. Bestämmelsen hänför sig till den internationella rättsprincipen att suveräna stater kan själva besluta om sin visumpolitik. Medborgare i tredjeländer ska ha med sig pass eller visum, om inte Ryssland har befriat medborgarna i det aktuella landet från vi-

sumplikten. Finländska företrädare för servicepersonalen kan röra sig på arrendeområdet med passersedel. I stycket ingår en bestämmelse som gör det möjligt att bevilja särskilda passersedlar för finska medborgare som utför ackordsarbeten för att avhjälpa följderna av nödsituationer som uppstått på arrendeområdet vid Saima kanal förutsatt att reparations- och iståndsättningsarbetena är brådskande. Särskilda passersedlar beviljas av den gränsfullmäktig som Ryska federationen utser i överensstämmelse med den gällande gränsordningen som gäller relationerna mellan Ryska federationen och republiken Finland (Överenskommelse angående ordningen på gränsen mellan Finland och Sovjetunionen och ordningen för utredning av gränstilldragelser; FördrS 32/1960 och FördrS 54/1998), vilken underrättar den ryska partens kanalfullmäktig om att sådana passersedlar har utfärdats.

Enligt stycke 2 överskrider sådana medborgare från tredjeländer som hör till servicepersonalen och som rör sig till eller från arrendeområdet riksgränsen mellan Finland och Ryssland via fastställda gränsövergångsställen i den ordning som avses i Ryska federationens lagstiftning.

I stycke 3 bestäms att sådana finska medborgare som hör till servicepersonalen och som rör sig till eller från arrendeområdet överskrider gränsen vid ett gränsövergångsställe för biltrafik utan att köa, i mån av möjlighet längs en särskild fil.

Artikel 13. *Ryska federationens medborgare och deras vistelse på arrendeområdet.* Enligt artikeln vistas Ryska federationens medborgare på arrendeområdet i överensstämmelse med den ordning som den ryska parten bestämmer.

Artikel 14. *Villkor för befrielse från tullavgifter*. I artikel bestäms om grunder för befrielse från tullavgifter. Ryssland medger ensidigt befrielsen från tullavgifter, som borde bäras enligt ryska nationella lagstiftning. Denna befrielse gäller transit trafik och varor och fordon som förs från Finland för nyttjandet och vården av arrendeområdet. Dessa gods och fordon som är underställda de förtullnings- och tullövervakningsförfaranden som överensstämmer med Ryska federationens lagstiftning.

Enligt stycke 1 uppbärs tullavgifter inte för gods som transporteras via den del av Saima kanal som tillhör Ryssland från en del till en annan i republiken Finland eller från republiken Finland till tredjeländer eller från tredjeländer till republiken Finland.

I stycke 2 bestäms att tullavgifter inte uppbärs för gods och fordon som republiken Finland tar till arrendeområdet för att utföra arbeten som avses i detta fördrag samt för nyttjandet av arrendeområdet.

I stycke 3 ingår en bestämmelse enligt vilken gods och fordon som nämns i stycke 1 och 2 är underställda de förtullnings- och tullövervakningsförfaranden som överensstämmer med Ryska federationens lagstiftning.

Enligt stycke 4 utbyter parternas tullmyndigheter information om flyttning av det gods som nämns i stycke 1 och 2 över Ryska federationens tullgräns i den ordning som myndigheterna fastställer och enas om.

V kap. Särskilda bestämmelser

Artikel 15. *Lagstiftning som tillämpas på området*. Artikel 15 innehåller bestämmelser om den lagstiftning som ska tillämpas på arrendeområdet och om behöriga myndigheter. Enligt stycke 1 gäller på arrendeområdet Ryska federationens lagstiftning och på området är de ryska myndigheterna verksamma. Stycke 2-5 innehåller undantag från denna huvudregel. Undantagen får inte kränka Ryska federationens intressen och dess suveränitet.

I stycke 2 uppräknas de frågekomplex (utbildning, social trygghet, hälso- och sjukvård, beskattning, försäkringar, arbete, arvsrättsliga förhållanden, familje- och andra civilrättsliga förhållanden samt ersättande av skador som orsakats av fartygstrafiken på Saima kanal), som Finland har rätt att ordna i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning. Finsk lagstiftning tillämpas på arrendeområdet i dessa frågor i relationer mellan fysiska och juridiska personer från Finland och tredjeländer samt finska myndigheter.

Enligt stycke 3 tillämpas på fartygstrafiken på arrendeområdet den finska lagstiftningen om sjötrafik.

Stycke 4 innehåller bestämmelser om finska myndigheters och domstolars behörighet i ärenden som avses i stycke 2 och 3. Enligt bestämmelsen bestäms myndigheternas och domstolarnas behörighet i ärenden som avses i stycke 2 och 3 i överensstämmelse med den lagstiftning som gäller i Finland.

Stycke 5 innehåller bestämmelser om lagbrott som begåtts på arrendeområdet. Ärendet avgörs i överensstämmelse med rysk lagstiftning, om ärendet gäller Ryska federationens intressen eller dess suveränitet eller om målsägande eller svarande är en rysk fysisk eller juridisk person. Om målsägande och svarande är finska staten, en finsk medborgare eller juridisk person, och ärendet inte gäller Ryska federationens intressen eller dess suveränitet, avgörs ärendet i överensstämmelse med finsk lagstiftning. I annat fall avgör de ryska myndigheterna från fall till fall om ärendet ska avgöras i överensstämmelse med rysk lagstiftning.

Artikel 16. *Ibruktagande av begränsningar.* I stycke 1 bestäms att i syfte att garantera den statliga säkerheten inom Ryska federationen har den ryska parten rätt att temporärt tillämpa specialbestämmelser på det område där arrendeområdet är beläget. Sådana bestämmelser gäller alla fysiska och juridiska personer på arrendeområdet.

Enligt stycke 2 har den ryska parten i syfte att trygga liv och hälsa för medborgarna, den allmänna ordningen och den statliga säkerheten i Ryska federationen rätt att avbryta fysiska personers och fordons tillträde till arrendeområdet samt begränsa fysiska och juridiska personers vistelse och verksamhet på arrendeområdet.

I stycke 3 bestäms att den ryska parten underrättar i mån av möjlighet den finska parten i god tid om ibruktagande av de begränsningar som nämns i stycke 1 och 2 med beaktande av bestämmelserna i de överenskommelser om gränsövergångsställen som ingåtts mellan republiken Finland och Ryska federationen.

Bestämmelsen om ibruktagande av begränsningar begränsar finska statens suveränitet att verka på det arrenderade området samt inverkar på fysiska och juridiska personers rättigheter. Bestämmelsen hör således till området för lagstiftningen.

VI kap. Arrande och betalningsförfarande

Artikel 17. *Arrendebelopp.* Enligt stycke 1 betalar den finska parten årligen i överensstämmelse med detta fördrag till den ryska parten ett arrende som består av två delar: ett fast grundarrende och ett rörligt arrende.

I stycke 2 bestäms att det fasta grundarrendet uppgår till en miljon tvåhundratjugotusen euro per år, och den finska parten betalar arrendet oberoende av volymen på fartygstrafiken på Saima kanal.

Enligt stycke 3 betalar den finska parten ett rörligt arrende beräknat på den sammanräknade totala mängd bruttodräktighet (GT) för fartyg som går genom Saima kanal under seglationssäsongen och som överskrider 1 500 000 bruttodräktighetsenheter. Det rörliga arrendet beräknas genom att man med 0,18 euro multiplicerar det tal som överskrider den sammanräknade totala mängden på 1 500 000 bruttodräktighetsenheter. Fartygets bruttodräktighet fastställs utifrån mätbrevet.

I stycke 4 konstateras att parternas kanalfullmäktige fastställer sättet att beräkna den sammanlagda bruttodräktigheten för fartyg som går på Saima kanal under seglationssäsongen.

Enligt stycke 5 finansierar den ryska parten i syfte att garantera ett effektivt nyttjande av Saima kanal följande egna kostnader med kanalarrendet 1) driften av ett särskilt organ i syfte att möjliggöra verksamheten för Ryska federationens kanalfullmäktig, 2) tryggandet av den allmänna ordningen på arrendeområdet, styrningen av landsvägstrafiken samt övervakningen och kontrollen av att vägtrafiken är säker på arrendeområdet, 3) kontroller i anknytning till fartygstrafiken på Saima kanal, utförda av statliga tillsynsmyndigheter, på gränskontrollstället vid den ryska riksgränsen på Saima kanal, 4) underhållet och skötseln av råmärken och rålinjer, 5) underhållet och förnyandet av säkerhetsanordningar för sjöfarten samt trafikinformationen i de farleder och kanaler som mynnar ut i Finska viken, 6) bevarandet av måtten på inloppskanalen mellan Maariankivi och Brusnitjnoje sluss i sådant skick att de motsvarar fartygstrafikens behov, och 7) övriga kostna-

der som hänför sig till nyttjandet av arrendeområdet.

Enligt stycke 6 betalar den finska parten arrendet efter det sammandrag av årsresultatet som gjorts i enlighet med stycke 3 och 4, dock senast den 1 mars året efter räkenskapsåret. Intäktsföringsordningen för arrendet fastställs i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning.

Enligt stycke 7 bedömer parternas kanalfullmäktige vid behov, dock högst en gång på tio år, i vilken utsträckning arrendet motsvarar den ryska partens behov att täcka de kostnader som föranleds av fördraget, med utgångspunkten i innehållet och beloppet av den ryska partens kostnader, utvecklingen för fartygstrafiken i Saima kanal, inflationsnivån och resultaten av bedömningen av andra faktorer.

Bestämmelsen gäller riksdagens budgetmakt och binder Finland under de följande 50 åren och förutsätter således riksdagens samtycke.

VII kap. Samarbete gällande genomförandet av fördraget

Artikel 18. *Förvaltningen av Saima kanal.* Enligt stycke 1 utser vardera parten en kanalfullmäktig att behandla och besluta om alla frågor som hänför sig till verkställandet av fördraget och utvecklandet av fartygstrafiken på Saima kanal. Om inte annat bestäms i fördraget fattar parternas kanalfullmäktige beslut genom gemensam överenskommelse.

I stycke 2 bestäms att vardera parten inrättar i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning ett särskilt organ för att trygga att parternas kanalfullmäktige ska kunna sköta de uppgifter som avses i fördraget.

Enligt stycke 3 sköts nyttjandet och underhållet av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och det område som hör till Saima kanal av den finska partens särskilda organ.

Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att föreskriva om kanalfullmäktigen och det ”särskilda organ” som nämns i arrendeavtalet i ikraftträdandelagen, i vilken intas bestämmelser om den finske kanalfullmäktigens utnämning samt inrättas kommissionen för Saima kanal.

Artikel 19. *Översyn av fördragets funktionsduglighet.* I artikeln bestäms att parternas kanalfullmäktige ser minst en gång per år över bestämmelserna i fördraget så att de är funktionsdugliga. Om parternas kanalfullmäktige observerar sådana omständigheter som har eller kunde ha en väsentlig negativ inverkan på verkställandet av fördraget, vidtar de utan dröjsmål åtgärder för att eliminera dessa omständigheter.

VIII kap. Slut- och övergångsbestämmelser

Artikel 20. *Fördragets ikraftträdande och giltighetstid.* Enligt stycke 1 ska fördraget ratificeras, och det träder i kraft 30 dagar efter utväxling av ratifikationshandlingarna.

Enligt stycke 2 är fördraget i kraft 50 år från och med dagen för dess ikraftträdande, detta dock utan att begränsa bestämmelserna i artikel 24.

Artikel 21. *Ändring av fördraget.* Enligt artikeln kan fördraget ändras genom en överenskommelse mellan parterna. I 1963 års fördrag ingick inte någon ändringsmöjlighet.

Artikel 22. *Avgörande av meningsskiljaktigheter.* Enligt artikeln avgör parternas kanalfullmäktige sådana meningsskiljaktigheter mellan parterna som uppkommer om tolkning och tillämpning av fördraget. Meningsskiljaktigheter som parternas kanalfullmäktige inte når enighet om avgörs av en blandad kommitté, till vilken parterna vardera utser två företrädare för parterna. Parterna avgör med inbördes förhandlingar de meningsskiljaktigheter som den blandade kommittén inte har kunnat nå enighet om. Om det i en överenskommelse som också i övrigt innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen finns bestämmelser om ett för parterna bindande, obligatoriskt förfarande för avgörande av en tvist som gäller tolkningen eller tillämpningen av överenskommelsen, kan avgörandet av tvisten inverka på hur en bestämmelse om ett ärende som reglerats på lagnivå i Finland ska tillämpas. I sådana fall hör den bestämmelse som gäller avgörande av tvister till området för lagstiftningen. Artikeln innehåller en bestämmelse om en blandad kommitté, som kan träffa avgöranden som är bindande för parterna. Be-

stämmelsen hör således till området för lagstiftningen.

Artikel 23. *Uppsägning.* Artikeln innehåller bestämmelser om förfarandet för uppsägning av fördraget och dess innehåll motsvarar sedvanlig internationell avtalsrättslig praxis.

Enligt stycke 1 kan endera parten säga upp detta fördrag genom skriftligt meddelande på diplomatisk väg.

Enligt stycke 2 upphör fördraget att gälla 12 månader efter den dag då den andra parten erhållit meddelandet, eller vid i meddelandet nämnd senare tidpunkt.

Artikel 24. *Åtgärder som vidtas efter det att fördraget har upphört att gälla.* Artikel 24 innehåller bestämmelser om de åtgärder som ska vidtas när fördraget upphör att gälla. I stycke 1 sägs att när fördraget upphör eller har upphört att gälla överlåter den finska parten utan ersättning inom åtta månader till den ryska parten alla byggnader och konstruktioner på arrendeområdet i sådant skick som motsvarar normalt nyttjande.

Enligt stycke 2 ska byggnaderna och konstruktionerna överlåtas fria från alla avgifter, skatter och andra eventuella servitut eller belastningar som har grundats till förmån för andra än den ryska parten eller ryska medborgare eller juridiska personer.

Med beaktande av föremålet för och syftet med fördraget är det i princip finska staten som svarar för placeringen av byggnader eller konstruktioner som används för ett ändamålsenligt nyttjande av kanalen och för utvecklandet av fartygstrafiken på kanalområdet. Fördraget ställer emellertid inte något hinder för att fysiska eller juridiska personer från Finland eller tredjeländer i enlighet med de förfaranden som överenskommits i fördraget skulle få placera sådana byggnader eller konstruktioner på arrendeområdet. Byggnader och konstruktioner som tillhör enskilda ska emellertid inte befinna sig i en annan ställning med avseende på överlåtelseplikten än finska statens byggnader och konstruktioner, utan överlåtelseplikten ska gälla dem på samma sätt.

Artikel 25. *Fördrag som upphör att gälla.* I artikeln bestäms att de fördrag som uppräknas i den upphör att gälla den dag detta fördrag träder i kraft. Dessutom ska Finlands och Rysslands kanalfullmäktige särskilt komma överens om de protokoll som kanalfullmäktige undertecknat ska vara i kraft eller upphöra att gälla. Enligt 94 § i grundlagen krävs riksdagens godkännande för uppsägning av en förpliktelse, om innehållet i förpliktelsen ska godkännas av riksdagen (GrUU 32/2006 rd). Uppsägning av en överenskommelse kräver riksdagens godkännande även i de fall då godkännande av överenskommelsen enligt den tidigare konstitutionen inte behövde riksdagens godkännande, men som enligt den nya grundlagen krävde riksdagens godkännande. Riksdagens godkännande behövs också när en ny överenskommelse ersätter en tidigare överenskommelse som hör till riksdagens behörighet eller den tidigare överenskommelsen upphävs på något annat sätt än genom uppsägning (GrUU 18/2002 rd). Av denna anledning behövs riksdagens godkännande också för upphävandet av vissa av de överenskommelser som uppräknas i artikeln. Fördraget 1963 (FördrS 39-40/1963) som nämns i artikel 25.1, innehåller bestämmelser som hör till riksdagens kompetens. Detsamma gäller protokollet som är en bilaga till 1963 arrendefördraget (FördrS 57/1964) som nämns i artikel 25.2.

Ikraftträdandelagen i propositionen innehåller en bestämmelse om att lagen om sättande i kraft av 1963 års fördrag föreslås bli upphävd. Dessutom finns det ikraftträdandelagen i propositionen bestämmelser om upphävandet av kraftträdandeförordningar för överenskommelser som nämns i artikel 25.3 och 25.6-25.8 (FördrS 3/1966, 18/1991, 51/1994 och 102/2006). Dessa överenskommelser innehåller inga bestämmelser som kräver riksdagens godkännande. Ikarftträdandelagen innehåller också bestämmelser om upphävande av ikraftträdandeförordningar för de fördrag som avses i artikel 25.1 och 25.2.

De fördrag som avses i artikel 25.4 och 25.5 i fördraget har inte handlats som statsfördrag och de anses inte ha innehållit något sättande i kraft. Dessa fördrag har dock inkluderats in i listan i artikel 25 då upphävande av dem har avsetts vara det alternativ som tydliggör rättsläget.

Artikel 26. *Tillståndshandlingarnas giltighetstid.* Artikeln innehåller övergångsbestämmelser om tillståndshandlingarna. Enligt

artikel ska passersedlar och andra tillståndshandlingar, som Saima kanals kanalfullmäktige eller parternas behöriga myndigheter har beviljat finska och ryska medborgare och juridiska personer innan fördraget trädde i kraft och som behövs för att komma in på arrendeområdet och lämna det, för vistelse och utförande av arbete på arrendeområdet, gälla fortsättningsvis och berättiga till att komma in på arrendeområdet och lämna det, till vistelse och utförande av arbete på arrendeområdet under den tid de är i kraft, dock högst sex månader efter fördragets ikraftträdande.

2 Lagförslag

I 95 § 1 mom. i grundlagen förutsätts att de bestämmelser i internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft inom staten genom en särskild ikraftträdandelag. Propositionen innehåller ett förslag till en blandad ikraftträdandelag.

1 §. Enligt bestämmelsen gäller de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Villmanstrand den 27 maj 2010 mellan republiken Finland och Ryska federationen ingångna fördraget om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen förklaras nedan i det avsnitt som gäller nödvändigheten av riksdagens samtycke.

2 §. I artikel 18 i arrendeavtalet om Saima kanal bestäms att vardera parten utser en kanalfullmäktig att behandla och besluta om alla frågor som hänför sig till verkställandet av fördraget och utvecklandet av fartygstrafiken på Saima kanal. En motsvarande bestämmelse ingick också i 1963 års arrendeavtal om Saima kanal. Under tiden med 1963 års arrendeavtal har kommunikationsministeriets kanslichef varit utnämnd av statsrådet till kanalfullmäktig. I paragrafen föreskrivs att Finlands kanalfullmäktig ska arbeta i anslutning till kommunikationsministeriet och bistås av kanalfullmäktigens kontor. Detta betyder en funktionellt självständig enhet, som administrativt och vad omkostnadsanslagen beträffar vore en del av kommunikationsministeriet. Kanalfullmäktigen utses av statsrådet för fem år på föredragning av ministern med ansvar för trafikärenden. Närmare bestämmelser om kanalfullmäktigens uppgifter och behörighetsvillkor utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §. Som stöd för kanalfullmäktigen och för att samordna Finlands ståndpunkter föreslås att kommissionen för Saima kanal inrättas. Avsikten är att tillsätta den för en mandatperiod på fem år genom beslut av kommunikationsministeriet. Kommissionen ska vara det särskilda organ som nämns i artikel 18 i fördraget på den finska sidan och den ska vara ett organ som är oberoende av kommunikationsministeriet. Ordförande för kommissionen föreslås vara kanalfullmäktigen och medlemmar företrädare för kommunikationsministeriet, utrikesministeriet, Gränsbevakningsväsendet, Tullstyrelsen och Trafikverket. Kommissionen ska samordna Finlands ståndpunkter för frågor som gäller verkställande av arrendeavtalet om Saima kanal och utvecklande av fartygstrafiken. Kommissionen ska också fungera som tillståndsmyndighet enligt paragraf 8.

4 §. I paragrafen föreskrivs om rätt att röra sig på arrendeområdet. I överensstämmelse med arrendeavtalet ska tillträde till det arrendeområde som avses i arrendeavtalet om Saima kanal samt att röra sig och arbeta där utan resehandlingar (pass och visum) vara tillåtet endast för dem som har en passersedel som utfärdats av Ryska federationens kanalfullmäktig. Passersedlar ska kunna beviljas för viss tid eller tills vidare samt återkallas vid behov. I brådskande fall ska iakttas artikel 12.1 stycke 2 fördraget, enligt vilket Ryska federationens gränsfullmäktig kan bevilja särskilda passersedlar för finska medborgare som utför brådskande reparations- och iståndsättningsarbeten till följd av nödsituationer som uppstått på arrendeområdet vid Saima kanal. Bestämmelsen påverkar inte personer som arbetar eller är passagerare ombord på fartyg i transittrafik. Bestämmelserna i artikel 6.1 och 6.2 arrendeavtalet tillämpas på dem som rör sig med fartyg som används för idrott eller fritid och visum krävs endast av dem, om de stiger i land.

5 §. I paragrafen föreskrivs närmare om arbete på arrendeområdet vid Saima kanal som kräver en passersedel utfärdats av Ryska federationens kanalfullmäktig. Denna kunde vara antingen en passersedel eller en särskild passersedel som gäller brådskande situationer. I paragrafen föreskrivs om skattemässig behandling av arbetet på arrendeområdet. Enligt paragrafen ska arbete på arrendeområdet jämställas med arbete i personens hemkommun. Genom denna bestämmelse bibehålls nuläget, då utrikes dagtraktamente inte betalas för arbete på arrendeområdet.

6 §. I paragrafen klarläggs förtullningspraxis. När gods tas från Finland för nyttjandet och vården av arrendeområdet eller återbördas till Finland jämställs arrendeområdet vid Saima kanal tullrättsligt med ett område utanför Europeiska unionens tullområde enligt Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

På rätten till import och rätten att föra in tullfria och skattefria hemkomstgåvor för personer som arbetar på arrendeområdet vid Saima kanal med passersedel eller särskild passersedel tillämpas det som bestäms om resandes rätt till import. Det föreslås att på dem som rör sig med passersedel tillämpas samma bestämmelser om på resenärer, t.ex. i fråga om import av alkohol och tobaksprodukter och djur. Dessutom föreslås att på dem som rör sig med passersedel ska den s.k. 20-timmarsregeln tillämpas, dvs. en person som är bosatt i Finland och som anländer till Finland från ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet på något annat sätt än med flyg får föra in alkoholdrycker endast om resan har varat över 20 timmar. Följande bestämmelser kan tillämpas:

- Rådets förordning om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (1186/2009/EG; artiklar 41 och 107-111)
- Mervärdeskattelag (1501/1993; kapitel 9)
- Punktskattelag (182/2010; kapitel 10)
-Tullag (1466/1994; 9 §).

7 §. I paragrafen föreskrivs om avgifter som tas ut av fartyg som seglar på Saima kanal. Dessa avgifter ska täcka de årliga särskilda utgifter som föranleds av arrendeavtalet om Saima kanal. Skyldigheten att betala ska gälla alla fartyg som seglar på Saima kanal. Avgiften tas inte ut av fartyg som seglar under rysk flagg som använder endast den del av Saima kanal som hör till Ryssland. De fartyg som seglar under rysk flagg måste dock betala kanalens tillståndsavgift om de använder den del av Saima kanal som hör till Finland.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om avgiftens storlek. Avgiften fastställs enligt fartygets, färjans eller anordningens storlek eller art. Avgiften för kanalen ska således fastställas i enlighet med ikraftträdandelagen och arrendeavtalet och beslut om avgiftens storlek ska fattas genom förordning av statsrådet. I övrigt ska lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) iakttas.

8 §. I paragrafen 1 mom. föreskrivs om på vilka villkor kommersiell verksamhet enligt artikel 5.4.4 samt byggande enligt artikel 10.1 i arrendeavtalet om Saima kanal får bedrivas på arrendeområdet. Finska staten är ansvarig för att organisera fartygstrafikservice och nyttjande av arrendeområdet. Organiseringen av fartygstrafikservice eller nyttjande av arrendeområdet kan kräva uppgifter som kan skötas av andra organisationer än staten eller dess ämbetsverk. För att ge denna uppgift till en annan organisation än staten eller dess ämbetsverk förutsätter godkännande av kommissionen för Saima kanal.

I paragrafen 2 mom. föreskrivs om hur man söker ändring i kommissionens beslut som fattas enligt 1 mom. En part får söka ändring i kommissionen beslut genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med bestämmelser i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

9 §. I paragrafen föreskrivs om rätt för finska staten att ta ut kostnaderna för avhjälpandet av en miljöolägenhet enligt artikel 11 stycke 4 i arrendeavtalet om Saima kanal av den vars verksamhet har medfört miljöolägenheten. Miljöolägenhet definieras närmare i artikel 1 i fördraget. Enligt artikel 11 stycke 4 i fördraget rättar den finska parten på egen bekostnad till miljöolägenheter som orsakats av verksamhet som bedrivs på arrendeområdet av landets medborgare och juridiska personer samt av medborgare och juridiska personer från tredjeländer. I förhållande till Ryssland är det således Finland som i första hand svarar för avhjälpandet av en sådan

olägenhet. Genom bestämmelsen i fördraget begränsas ändå inte den egentliga skadevållarens ansvar för att avhjälpa olägenheten och finska statens rätt att driva in kostnaderna för avhjälpandet av olägenheten hos skadevållaren. För tydlighetens skull föreslås en uttrycklig bestämmelse om detta i lagen. Saken ska behandlas som ett civilrättsligt tvistemål.

10 §. Fördragets artikel 15 innehåller bestämmelser gällande tillämpning av lagstiftning på arrendeområdet av Saima kanal. I ramarna av artikeln kan Finland bestämma över tillämpningen av sin lagstiftning på arrendeområdet. Enligt paragrafen tillämpas på arrendeområdet på medborgare och juridiska personer i andra länder än ryska staten lagstiftningen i Finland om utbildning, social trygghet, hälsovård, beskattning, försäkring, arvsrättsliga förhållanden samt arbets-, familje- och andra civilrättsliga förhållanden samt ersättning för skador. Det får inte vara i strid med Ryska federationens intressen och dess suveränitet.

11 §. Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som fördraget träder i kraft. Åtgärder som krävs för verkställigheten av lagen får vidtas innan lagen träder i kraft.

När det nya arrendearrendeavtalet om Saima kanal träder i kraft upphör det den 27 september 1962 ingångna fördraget mellan Republiken Finland och de Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om utarrendering till Finland av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij (FördrS 39-40/1963). I paragrafen föreskrivs om upphävandet av lagen om sättande i kraft av det nu gällande arrendeavtalet.

I paragrafen föreskrivs att förordningen om förvaltningsnämnden för Saima kanal (436/1963) jämte ändringar upphävs. Enligt det nuvarande systemet har det föreskrivits om en förvaltningsnämnd för nyttjandet av Saima kanal samt skötseln av kanalen och arrendeområdet. Förvaltningsnämnden har stått under kommunikationsministeriets allmänna ledning och tillsyn. Kommissionen för Saima kanal, som det nu föreslås bestämmelser om, säkerställer att ärenden som gäller Saima kanal samordnas.

I paragrafen föreskrivs att 3 § i lagen om kanalavgifter upphävs. Där bestämdes om den tillståndsavgift för trafiken på Saima kanal som skulle tas ut på grundval av 1963 års fördrag. En motsvarande bestämmelse tas in i 7 § i ikraftträdandelagen, vilken innehåller grunderna för tillståndsavgiften för kanalen.

I paragrafen bestäms att lagen om vissa grunder för organiserandet av verksamheten på Saima kanals arrendeområden (402/1964) upphävs. Lagen innehåller närmare bestämmelser om verkställigheten av 1963 års fördrag. En del av dem är föråldrade och en del befogenheter strider mot den nuvarande grundlagen. I ikraftträdandelagen intas närmare bestämmelser om rätt att röra sig och bedrivande av näringsverksamhet samt byggande på arrendeområdet, vilka gäller det nya fördraget.

I paragrafen föreskrivs också om att förordningarna om sättande i kraft av alla överenskommelse som nämns i artikel 25.1-3 och artikel 25.6-8 upphävs (FördrS 40/1963, 57/1964, 3/1966, 18/1991, 51/1994 och 102/2006).

Enligt paragrafen överförs de anställda vid byrån för förvaltningsnämnden för Saima kanal när denna lag träder i kraft till kommunikationsministeriet. Personalen ska börja sköta uppgifterna vid Kanalfullmäktigens kontor, men deras tjänsteställe förblir i Villmanstrand. Tjänsterna överförs inom samma pendlingsregion och tjänstemannens samtycke förutsätts alltså inte. Anställda som överförs behåller de allmänna tjänstemannarättsliga rättigheter och skyldigheter som vid överföringen gäller enligt villkoren för deras anställningsförhållande samt sin lön i euro. När det gäller rättigheterna och skyldigheterna är det fråga om allmänna tjänstemannarättsliga rättigheter och skyldigheter som grundar sig på tjänsteförhållandet. Om de uppgifter som hör till en tjänst ändras väsentligt och en ny tjänst inrättas i stället för den tidigare kan den nya tjänsten första gången tillsättas utan att den förklaras ledig. Anställningsvillkoren i den mottagande organisationen baserar sig på statens tjänstekollektivavtal samt de preciserande tjänstekollektivavtal som tillämpas inom organisationen i fråga liksom på gällande bestämmelser och föreskrifter samt de beslut som ministeriet fattat

och de avtal som det ingått inom ramen för sin behörighet.

3 Ikraftträdande

Fördraget ska ratificeras och det träder i kraft 30 dagar efter utväxling av ratifikationshandlingarna. Fördraget är i kraft 50 år från och med dagen för dess ikraftträdande, detta dock utan att begränsa bestämmelserna om åtgärder som vidtas efter det att fördraget har upphört att gälla i artikel 24. Det primära målet för Finlands och Rysslands förhandlingsdelegationer är att fördraget skulle träda i kraft under första delen av 2011. Avsikten är att den lag om sättande i kraft av arrendeavtalet om Saima kanal som bereds av Ryska federationens transportministerium ska överlämnas till den ryska statsduman i november 2010 och målet är att duman ska fatta beslut om saken före utgången av 2010. Ratifikationshandlingarna kan utväxlas först när de inomstatliga åtgärderna har slutförts i bägge länderna.

4 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen godkänner riksdagen sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Sådana bestämmelser som kräver riksdagens godkännande av någon annan anledning är bl.a. internationella förpliktelser som binder riksdagens budgetmakt (GrUU 45/2000 rd).

Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ska en bestämmelse anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande frieller rättighet som är tryggad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. På dessa grunder hör en bestämmelse i en internationell förpliktelse till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd och 12/2000 rd).

I artiklarna 1 och 3 i fördraget fastställs fördragets materiella tillämpningsområde, som påverkar tillämpningen av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen. Därför hör bestämmelserna i artiklarna 1 och 3 också själva till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd).

Skyldigheten att betala arrende i artikel 5.3.1 i fördraget binder riksdagens budgetmakt och förutsätter riksdagens godkännande.

I artikel 7 i fördraget bestäms om Finlands skyldighet att sköta lotsning och isbrytning. Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen eftersom det i Finland föreskrivs om de saker som avses i artikeln i lagarna om sjötrafik [se lotsningslagen (940/2003), lagen om fartygs isklasser och isbrytarassistans (1121/2005) och lagen om fartygsservice (623/2005)].

Enligt 81 § 2 mom. i grundlagen utfärdas bestämmelser om avgifter samt de allmänna grunderna för storleken av avgifter för de statliga myndigheternas tjänsteåtgärder, tjänster och övriga verksamhet genom lag. Således hör artikel 8, där det bestäms om de avgifter som tas ut av fartyg, till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 11.1 i fördraget får verksamhet som bedrivs på arrendeområdet, inbegripet fartygs- och landsvägstrafik, byggande och annan ekonomisk verksamhet inte medföra miljöolägenheter på arrendeområdet. I Finland föreskrivs genom lag om de saker som avses i stycket. Bestämmelsen hör således till området för lagstiftningen.

I artikel 12.1 och 12.2 i fördraget bestäms om servicepersonalens tillträde till arrendeområdet. Bestämmelser av detta slag som gäller finska medborgare och medborgare i främmande stater som överskrider Finlands yttre gräns hör till området för lagstiftningen.

I artikel 15 i fördraget utvidgas det territoriella tillämpningsområdet för finsk lagstift-

ning i vissa avseenden till den del av Saima kanal som tillhör Ryssland. Bestämmelser om sådan utvidgning av tillämpningsområdet för lagstiftningen utfärdas genom lag. Artikeln innehåller således bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

I artikel 16 i fördraget bestäms om ibruktagande av begränsningar. Bestämmelserna i artikeln begränsar Finlands rätt enligt artikel 15 att i vissa avseenden tillämpa sin lagstiftning på arrendeområdet samt inverkar på fysiska och juridiska personers rättigheter. Bestämmelserna hör således till området för lagstiftningen.

I artikel 17 i fördraget bestäms om arrendebeloppet och innehållet i arrendet. Riksdagens samtycke krävs om fördraget förorsakar Finland sådana betydande återkommande kostnader eller engångsutgifter som inte kan täckas med anslag som redan finns i budgeten eller med budgetreserver. Riksdagens samtycke krävs för artikel 17 som gäller arrendebeloppet.

Enligt 119 § 2 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Avsikten är att föreskriva om kanalfullmäktigen samt kommissionen för Saima kanal, som sköter förvaltningen av kanalen och som är det särskilda organ som nämns i artikel 18 i arrendeavtalet, i ikraftträdandelagen. Således hör bestämmelsen i artikel 18 till området för lagstiftningen.

Om det i en överenskommelse som också i övrigt innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen finns bestämmelser om ett för parterna bindande, obligatoriskt förfarande för avgörande av en tvist som gäller tolkningen eller tillämpningen av överenskommelsen, kan avgörandet av tvisten inverka på hur en bestämmelse om ett ärende som reglerats på lagnivå i Finland ska tillämpas. I sådana fall hör den bestämmelse som gäller avgörande av tvister till området för lagstiftningen (GrUU 31/2001 rd, RP 84/2001 rd). Artikel 22 i fördraget innehåller en bestämmelse om en blandad kommitté, som kan träffa avgöranden som är bindande för parterna. Bestämmelsen hör således till området för lagstiftningen.

Enligt 94 § i grundlagen krävs riksdagens godkännande för uppsägning av en förpliktelse, om innehållet i förpliktelsen ska godkännas av riksdagen (GrUU 32/2006 rd). Uppsägning av en överenskommelse kräver riksdagens godkännande även i de fall då godkännande av överenskommelsen enligt den tidigare konstitutionen inte behövde riksdagens godkännande, men som enligt den nya grundlagen hade krävt riksdagens godkännande. Riksdagens godkännande behövs också när en ny överenskommelse ersätter en tidigare överenskommelse som hör till riksdagens behörighet eller den tidigare överenskommelsen upphävs på något annat sätt än genom uppsägning (GrUU 18/2002 rd). Av denna anledning behövs riksdagens godkännande också för upphävandet av vissa av de överenskommelser som uppräknas i artikel 25. Arrendeavtalet från 1963 (FördrS 39-40/1963), som avses i artikel 25.1, innehåller bestämmelser som faller inom riksdagens behörighet. Detsamma gäller det protokoll som är bilaga till arrendeavtalet (FördrS 57/1964), som avses i artikel 25.2. i fördraget.

Ikraftträdandelagen i propositionen innehåller en bestämmelse om att upphäva ikraftträdandelagen gällande 1963 års fördrag som föreslås bli upphävd. Den föreslagna ikraftträdandelagen innehåller också bestämmelser om att upphäva de ikraftträdandeförordningar som gäller de överenskommelser som avses i artikel 25.1-3 och 25.6-8 (FördrS 3/1966, 18/1991, 51/1994 och 102/2006). Dessa överenskommelser innehåller inga bestämmelser som kräver riksdagens godkännande. Ikarftträdandelagen innehåller också bestämmelser om upphävande av ikraftträdandeförordningar för de fördrag som avses i artikel 25.1 och 25.2.

Det föreslås att 3 § i lagen om kanalavgifter (404/1965), som reglerar tillståndsavgifterna för Saima kanal, upphävs och i ikraftträdandelagen föreslås en bestämmelse som innehåller principerna och grunderna för uppbörden av tillståndsavgift.

Det föreslås att förordningen om förvaltningsnämnden för Saima kanal (436/1963) upphävs, eftersom avsikten är att lägga ner förvaltningsnämnden och i stället inrätta en

kommission för Saima kanal, om vilken en bestämmelse intagits i ikraftträdandelagen.

Det föreslås att lagen om vissa grunder för organiserandet av verksamheten på Saima kanals arrendeområden (402/1964) upphävs, eftersom det nya arrendeavtalet har förändrat lagens innehåll. I ikraftträdandelagen intas delvis samma saker som nämns i 1964 års lag, men på så sätt förändrade att de motsvarar bestämmelserna och utfästelserna i det nya fördraget.

4.2 Behandlingsordning

Fördraget innehåller inga bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i dess 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. Enligt regeringens uppfattning kan fördraget därmed godkännas med enkel majoritet och det lagförslag som ingår i propositionen i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

Riksdagen godkänner det den 27 maj 2010 mellan republiken Finland och Ryska federationen ingångna fördraget om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal.

Eftersom fördraget innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget med Ryssland om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal och om tillämpning av fördraget

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Villmanstrand den 27 maj 2010 mellan republiken Finland och Ryska federationen ingångna fördraget om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal (arrendeavtalet om Saima kanal) gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

För att verkställa arrendeavtalet om Saima kanal och utveckla fartygstrafiken på Saima kanal och dess konkurrenskraft samt möjligheterna att fritt bedriva fartygstrafik på Saima kanal finns en kanalfullmäktig för Saima kanal i anslutning till kommunikationsministeriet. Kanalfullmäktigen för Saima kanal har ett kontor.

Statsrådet utser kanalfullmäktigen till uppdraget för fem år på fördragning av ministern med ansvar för trafikärenden. Bestämmelser om kanalfullmäktigens behörighetsvillkor och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Enligt artikel 18.2 i arrendeavtalet om Saima kanal ska kommissionen för Saima kanal fungera som ett särskilt organ. Kommunikationsministeriet ska tillsätta kommissionen för fem års mandat. Ordförande för kommissionen är kanalfullmäktigen och medlemmar företrädare för kommunikationsministeriet, utrikesministeriet, Gränsbevakningsväsendet, Tullstyrelsen och Trafikverket.

Kommissionen ska samordna Finlands ståndpunkter i frågor som gäller verkställande av arrendeavtalet om Saima kanal och utvecklande av fartygstrafiken samt fungera som tillståndsmyndighet.

4 §

Tillträde till det arrendeområde som avses i arrendeavtalet om Saima kanal samt färd där utan resehandlingar är tillåtet endast för dem som har en passersedel som utfärdats av Ryska federationens kanalfullmäktig.

5 §

Arbete på arrendeområdet vid Saima kanal kräver en passersedel som är utfärdat av Ryska federationens kanalfullmäktig. Arbete på kanalområdet vid Saima kanal ska skattemässigt anses försiggå i personen hemkommun.

6 §

När gods förs från Finland för nyttjandet och vården av arrendeområdet eller återbördas till Finland jämställs arrendeområdet vid Saima kanal tullrättsligt med ett område utanför Europeiska unionens tullområde enligt artikel 3 i Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

7 §

Avgifter kan tas ut av fartyg som seglar på Saima kanal och använder kanalen. Avgiften

tas ändå inte ut av fartyg som seglar under rysk flagg som använder endast den del av Saima kanal som hör till Ryssland. Avgiftens storlek bestäms enligt fartygets, färjans eller anordningens storlek och art.

Bestämmelser om avgiftens storlek utfärdas genom förordning av statsrådet. I övrigt ska lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) iakttas.

8 §

För kommersiell verksamhet enligt artikel 5.4.4. samt byggande enligt artikel 10.1 i arrendeavtalet om Saima kanal måste godkännande fås av kommissionen för Saima kanal. Förutsättning att få godkännandet är att verksamheten behövs för att organisera fartygstrafiken i Saima kanal och att säkerställa underhållet av arrendeområdet.

En part får söka ändring i kommissionen beslut genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med bestämmelser i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

9 §

Finska staten kan ta ut kostnaderna för avhjälpande av en miljöolägenhet enligt artikel 11 stycke 4 i arrendeavtalet om Saima kanal av den vars verksamhet har medfört miljöolägenheten.

10 §

På medborgare och juridiska personer i andra länder än ryska staten tillämpas på den del av Saima kanal som hör till Ryssland lagstiftningen i Finland om utbildning, social trygghet, hälsovård, beskattning, försäkring, arvsrättsliga förhållanden samt arbets-, familje- och andra civilrättsliga förhållanden samt ersättning för skador, om inte något annat följer av artikel 15.1 i fördraget.

11 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Genom denna lag upphävs:

1) Lagen angående godkännande av fördraget med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om utarrendering till Finland av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij (419/1963);

2) 3 § i lagen om kanalavgifter (404/1965);

3) Lagen om vissa grunder för organiserandet av verksamheten på Saima kanals arrendeområden (402/1964);

4) Förordningen om förvaltningsnämnden för Saima kanal (436/1963);

5) Förordningen om bringande i kraft av fördraget med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om utarrendering till Finland av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij (420/1963);

6) Förordningen om bringande i kraft av det protokoll som är avsett att utgöra en bilaga till det den 27 september 1962 undertecknade fördraget mellan Republiken Finland och de Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om utarrendering till Republiken Finland av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij (710/1964);

7) Förordningen om bringade i kraft av överenskommelsen mellan Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund angående ordningen för skötseln, underhållet och förnyandet av gränsmärkena för den Sovjetunionen tillhöriga, arrenderade delen av Saima kanal samt ön Malyj Vysotskij (86/1966);

8) Förordningen om ikraftträdande av överenskommelsen med Sovjetunionen om passagerartrafik på Saima kanal, på det område Republiken Finland arrenderat av Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund, fram till Viborg eller om transittrafik till öppna havet (465/1991);

9) Förordningen om ikraftträdande av protokollet med Ryssland om ändring av överenskommelsen mellan Finland och Sovjetunionen om passagerartrafik på Saima kanal, på det område Republiken Finland arrenderat av Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund, fram till Viborg eller om transittrafik till öppna havet (581/1994);

10) Republikens presidents förordning om sättande i kraft av det genom notväxling ingångna protokollet mellan Finland och Ryssland om passertillståndsförfarandet för Saima kanals och Malyj Vysotskij -öns servicepersonal (1083/2006).

De anställda i tjänsteförhållande och motsvarande tjänster vid byrån för förvaltningsnämnden för Saima kanal överförs när denna lag träder i kraft till kommunikationsministeriet för skötseln av uppgifterna vid kanalfullmäktigens kontor.

De anställda som överförs behåller de rättigheter och skyldigheter som vid överföringen gäller enligt villkoren för deras anställningsförhållande. Om de uppgifter som hör till en tjänst ändras väsentligt och en ny tjänst inrättas i stället för den tidigare kan den nya tjänsten första gången tillsättas utan att den förklaras ledig.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 oktober 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Bilaga
Fördrag

FÖRDRAG

mellan republiken Finland och Ryska federationen om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal

Republiken Finland och Ryska federationen, nedan parterna,

som konstaterar de positiva resultaten av verkställigheten av det fördrag mellan republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om utarrendering till republiken Finland av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij som undertecknats i Moskva den 27 september 1962,

som eftersträvar att främja utvecklingen av samarbetet mellan staterna inom trafik, handel och turism,

som eftersträvar att trygga fritt bedrivande av fartygstrafik på Saima kanal och förbättra dess konkurrenskraft bl.a. genom att upprätthålla en ändamålsenlig servicenivå på kanalen,

som erkänner att Saima kanal och det omgivande områdets miljö ska bevaras i adekvat tillstånd,

som står fast vid de principer enligt vilka genomförandet av arrendevillkoren för den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och det samarbete som gäller fartygstrafiken på kanalen ordnas genom de av parterna utsedda kanalfullmäktige,

har kommit överens om följande:

ДОГОВОР

между Финляндской Республикой и Российской Федерацией об аренде Финляндской Республикой российской части Сайменского канала и прилегающей к нему территории и об осуществлении судоходства через Сайменский канал

Финляндская Республика и Российская Федерация, в дальнейшем именуемые Сторонами,

отмечая положительные итоги реализации Договора между Финляндской Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик о передаче в аренду Финляндской Республике советской части Сайменского канала и острова Малый Высоцкий, подписанного в г. Москве 27 сентября 1962 г.,

стремясь содействовать развитию сотрудничества между двумя государствами в области транспорта, торговли и туризма,

стремясь обеспечить беспрепятственное осуществление судоходства по Сайменскому каналу и повысить его конкурентоспособность, в том числе посредством поддержания надлежащего уровня обслуживания канала,

признавая необходимость сохранения в надлежащем состоянии окружающей среды в районе Сайменского канала и прилегающей к нему территории,

сохраняя принципы организации взаимодействия по реализации условий аренды российской части Сайменского канала и осуществления судоходства по ней через Уполномоченных, назначаемых каждой из Сторон,

договорились о нижеследующем:

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Begrepp och definitioner

I detta fördrag avses med följande begrepp:

kanaler som utmynnar i Finska viken inloppskanalerna mellan Brusnitjnoje sluss och Mariankivi samt mellan Mariankivi och ön Vichrevoj,

farleder till Finska viken lotsleden längs kusten från riksgränsen mellan Finland och Ryssland till ön Vichrevoj och farleden från ön Vichrevoj till Finska viken,

servicevägar landsvägen från Nuijamaa gränsövergångsställe till Brusnitjnoje sluss, och andra landsvägar på arrendeområdet som enbart betjänar nyttjandet av Saima kanal,

fartygstrafikservice övervakning av fartygstrafiken i syfte att förhindra farliga situationer och att trygga säkerheten och effektiviteten inom fartygstrafiken,

servicepersonal personer som sköter uppgifter i anknytning till nyttjandet av arrendeområdet,

råmärke särskilda märken som utmärker arrendeområdets gränser i terrängen,

miljöolägenhet sådan skadlig förändring i miljön som beror på miljöförorening och som leder till att de naturliga ekologiska systemen blir förorenade och naturresurserna sinar,

tullavgifter tullar, skatter, tullklareringsavgifter eller andra avgifter som uppbärs eller tas ut när gods och fordon flyttas över tullgränsen,

territorialhav det havsområde som sträcker sig högst 12 sjömil mätt från de baslinjer

Глава I.

ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 1

Термины и определения

Для целей настоящего Договора используются следующие термины:

“каналы, ведущие в Финский залив”– подходные каналы от шлюза Брусничное до Марианкиви и от Марианкиви до острова Вихревой;

“фарватеры, ведущие в Финский залив” – Продольный Лоцманский фарватер, идущий от финляндско-российской государственной границы до острова Вихревой, и фарватер, идущий от острова Вихревой в Финский залив;

"технологические дороги" – автомобильная дорога, которая проходит от пункта пропуска Нуйямаа до шлюза Брусничное, и другие автомобильные дороги, находящиеся в пределах арендуемой территории и используемые исключительно в целях обеспечения эксплуатации Сайменского канала;

“управление судоходством” – управление движением судов для предотвращения развития опасных ситуаций и обеспечения безопасности и эффективности судоходства;

"обслуживающий персонал" – лица, выполняющие обязанности по эксплуатации арендуемой территории;

"граничные знаки" – специальные знаки, которыми на местности обозначаются границы арендуемой территории;

"вред окружающей среде" – негативное изменение окружающей среды в результате ее загрязнения, повлекшее за собой деградацию естественных экологических систем и истощение природных ресурсов;

"таможенные платежи" – таможенные пошлины, налоги, сборы за таможенное оформление или другие сборы, взимаемые при перемещении товаров и транспортных средств через таможенную границу;

"территориальное море" – морское пространство до предела, не

som definierats i FN:s havsrättskonvention av den 10 december 1982, och

inre territorialvatten vattenområden på landsidan av de baslinjer som definierats i FN:s havsrättskonvention av den 10 december 1982.

Artikel 2

Föremål för fördraget

1. Genom detta fördrag arrenderar Ryska federationen till republiken Finland ut den del av ett till Ryska federationen hörande område som omfattar den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och därtill hörande vatten- och markområde (nedan arrendeområde) för 50 år.

2. Om inte något annat bestäms i fördraget, gäller det inte ordningen på riksgränsen mellan Finland och Ryssland, om vilken bestäms genom gällande separata internationella överenskommelser mellan republiken Finland och Ryska federationen.

3. Inget i fördraget innebär att Ryska federationen beviljar republiken Finland rätt att nyttja arrendeområdets mark- och skogstillgångar.

4. I fördraget definieras villkor och rättsliga grunder för samarbetet mellan parterna i frågor som hör till utarrenderingen av den del av Saima kanal som hör till Ryssland och det därtill hörande vatten- och markområdet till republiken Finland, bland annat i frågor som hänför sig till fartygstrafiken på Saima kanal, servicepersonalens tillträde till arrendeområdet, vistelse på arrendeområdet och lagstiftning som tillämpas på arrendeområdet.

превышающего 12 морских миль, отмеряемых от исходных линий, определенных в соответствии с Конвенцией ООН по морскому праву от 10 декабря 1982 г.;

"внутренние воды" – воды, расположенные в сторону берега от исходных линий, определенных в соответствии с Конвенцией ООН по морскому праву от 10 декабря 1982 г.

Статья 2

Предмет Договора

1. В соответствии с настоящим Договором Российская Федерация предоставляет Финляндской Республике в аренду сроком на 50 лет часть территории Российской Федерации, включающую российскую часть Сайменского канала с прилегающими акваторией и земельным участком (далее именуется - "арендуемая территория").

2. Если иное не предусмотрено настоящим Договором, он не затрагивает режима финляндско-российской государственной границы, определяемого отдельными международными договорами, действующими между Финляндской Республикой и Российской Федерацией.

3. Ничто в настоящем Договоре не должно рассматриваться как предоставление Российской Федерацией Финляндской Республике права использовать недра и леса, находящиеся на арендуемой территории.

4. Настоящий Договор определяет условия и правовые основы сотрудничества между Сторонами по вопросам, связанным с арендой Финляндской Республикой российской части Сайменского канала с прилегающими акваторией и земельным участком, в том числе по вопросам осуществления судоходства по Сайменскому каналу, доступа обслуживающего персонала на арендуемую территорию, пребывания на ней и законодательства, действующего на арендуемой территории.

Artikel 3

Arrendeområdets gränser

1. Till arrendeområdet hör:

1) farleden, vattenbyggnadstekniska och andra konstruktioner på den del av Saima kanal som tillhör Ryssland, servicevägar samt markområden och tillhörande vattenområde mellan servicevägarna och farleden i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland, och

2) det markområde mellan farleden i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och vägen mellan Nuijamaa internationella gränsövergångsställen för landsvägstrafik på republiken Finlands territorium och Brusnitjnoje på Ryska federationens territorium i vilket ingår ifrågavarande landsväg och därtill hörande markområden som är nödvändiga för normalt nyttjande av landsvägen.

Till arrendeområdet hör inte det område som innefattar avrinningsområdet och på vilket är beläget gränskontrollstället vid riksgränsen till Ryska federationen i Saima kanal, med undantag för farleden i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och de vattenbyggnadstekniska konstruktioner som är nödvändiga för nyttjandet av kanalen.

2. Arrendeområdets gräns sträcker sig så som den anges på den karta som ingår som bilaga till fördraget och som är en oskiljaktig del av fördraget.

3. Parternas behöriga myndigheter fastställer och utmärker i terrängen arrendeområdets gränser med råmärken och rålinjer i överensstämmelse med fördraget och den till fördraget bifogade kartan. Parterna fastställer de behöriga myndigheter som upprättar ett gränsbeskrivningsprotokoll över sträckningen för arrendeområdets gräns.

4. Företrädarna för parternas kanalfullmäktige utför årligen en syn av råmärken och rålinjer och vid behov en teknisk kontroll av arrendeområdets gräns i terrängen. Utmärk-

Статья 3

Граница арендуемой территории

1. В состав арендуемой территории входят:

1) трасса, гидротехнические и другие сооружения российской части Сайменского канала, технологические дороги и зоны между технологическими дорогами и трассой российской части Сайменского канала, включая земельные участки и прилегающую акваторию;

2) земельный участок, находящийся между автомобильной дорогой, проходящей между международными автомобильными пунктами пропуска Нуйямаа на территории Финляндской Республики и Брусничное на территории Российской Федерации, и трассой российской части Сайменского канала, включающий эту автомобильную дорогу и земельные участки, прилегающие к ней и необходимые для ее нормальной эксплуатации.

В состав арендуемой территории не входит территория с прилегающей к ней акваторией, на которой располагается пункт пропуска через государственную границу Российской Федерации на Сайменском канале, исключая трассу российской части Сайменского канала и гидротехнические сооружения, необходимые для эксплуатации Сайменского канала.

2. Граница арендуемой территории проходит так, как это показано на карте, прилагаемой к настоящему Договору и являющейся его неотъемлемой частью.

3. Граница арендуемой территории устанавливается и обозначается на местности компетентными органами Сторон граничными знаками и просеками в соответствии с настоящим Договором и прилагаемой к нему картой. Стороны определяют компетентные органы, которые составляют протокол-описание прохождения границы.

4. Представители Уполномоченных Сторон ежегодно осуществляют осмотр граничных знаков и просек и при необходимости техническую проверку

ningen av arrendeområdets gräns i terrängen kan preciseras innanför arrendeområdets gränser i överensstämmelse med det gränsbeskrivningsprotokoll som nämns i stycke 3.

обозначения границы арендуемой территории на местности. Уточнение обозначения границы арендуемой территории на местности может осуществляться в пределах арендуемой территории в соответствии с протоколом-описанием, указанным в пункте 3 настоящей статьи.

Artikel 4

Teknisk beskrivning av byggnader och konstruktioner på arrendeområdet

En gemensam kommission, som parternas kanalfullmäktige har inrättat, utarbetar en teknisk beskrivning av de byggnader och konstruktioner som är belägna på arrendeområdet efter det att fördraget har trätt i kraft.

Статья 4

Техническое описание зданий и сооружений, находящихся на арендуемой территории

Техническое описание зданий и сооружений, находящихся на арендуемой территории, составляется совместной комиссией, образуемой Уполномоченными Сторон, после вступления настоящего Договора в силу.

Artikel 5

En parts allmänna rättigheter och skyldigheter

1. Den ryska parten förbinder sig att

1) till den finska parten arrendera ut det område som nämns i artikel 2 och 3,

2) trygga underhållet, nyttjandet och förvaltningen samt lotsningen och isbrytningen i de kanaler och farleder som används för fartygstrafik och som mynnar ut i Finska viken,

3) trygga den allmänna ordningen på arrendeområdet,

4) dirigera vägtrafiken samt övervaka och kontrollera att vägtrafiken är säker på arrendeområdet,

5) se till att råmärkena och rålinjerna på arrendeområdet sköts, och

6) sköta underhållet av den infrastruktur som den ryska parten har byggt på arrendeområdet i annat syfte än sådant som hänför sig till nyttjandet av Saima kanal med iaktta-

Статья 5

Общие права и обязанности Сторон

1. Российская Сторона обязуется:

1) предоставить в аренду Финляндской Стороне территорию, указанную в статьях 2 и 3 настоящего Договора;

2) обеспечивать содержание, эксплуатацию и управление, а также лоцманскую и ледокольную проводку на каналах и фарватерах, ведущих в Финский залив и используемых для осуществления судоходства;

3) обеспечивать правопорядок на арендуемой территории;

4) осуществлять управление дорожным движением, контроль и надзор за безопасностью дорожного движения на арендуемой территории;

5) обеспечивать содержание граничных знаков и просек;

6) обеспечивать содержание объектов инфраструктуры, построенных Российской Стороной на арендуемой территории в целях иных, чем

gande av bestämmelserna i stycke 4 i artikel 10.

2. Den ryska parten har rätt att

1) bedriva verksamhet på arrendeområdet i överensstämmelse med fördraget,

2) få det arrende som avses i fördraget, och

3) nyttja landsvägarna på arrendeområdet utan ersättning.

3. Den finska parten förbinder sig att

1) till den ryska parten betala det arrende som avses i fördraget,

2) nyttja arrendeområdet i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning med de undantag som avses i fördraget,

3) hålla arrendeområdet, även servicevägarna och där belägna byggnader och konstruktioner, med undantag för den infrastruktur som avses i stycke 1 i 6 punkten i artikeln, i sådant behörigt skick som förutsätts för normalt nyttjande, med beaktande av kraven på miljösäkerhet, bestämmelser om nyttjande av marken och miljövårdsbestämmelser, som ingår i sådana internationella överenskommelser i vilka parterna är part, och Rysslands lagstiftning, inbegripet fartygstrafiken i Saima kanal och bortforslingen av skräp och byggavfall som uppkommer till följd av nyttjandet av arrendeområdet,

4) utan dröjsmål informera den ryska parten om värdefulla fynd på arrendeområdet som geologiskt, paleontologiskt, arkeologiskt och historiskt sett är betydande, samt vidta åtgärder för att förvara och överlämna dessa fynd till den ryska parten, och

5) inte förhindra ryska medborgare och juridiska personer att bedriva verksamhet i

эксплуатация Сайменского канала, с соблюдением требований пункта 4 статьи 10 настоящего Договора.

2. Российская Сторона имеет право:

1) осуществлять на арендуемой территории деятельность в соответствии с настоящим Договором;

2) получать арендную плату, предусмотренную настоящим Договором;

3) безвозмездно пользоваться автомобильными дорогами в пределах арендуемой территории;

3. Финляндская Сторона обязуется:

1) выплачивать Российской Стороне арендную плату, предусмотренную настоящим Договором;

2) осуществлять эксплуатацию арендуемой территории в соответствии с законодательством Российской Федерации с исключениями, предусмотренными настоящим Договором;

3) обеспечивать содержание арендуемой территории, включая технологические дороги, и находящихся там зданий и сооружений, за исключением объектов инфраструктуры, указанных в подпункте 6 пункта 1 настоящей статьи, в надлежащем состоянии, позволяющем осуществлять их нормальную эксплуатацию с учетом требований экологической безопасности, правил недропользования, охраны окружающей среды, предусмотренных международными договорами, участниками которых являются Стороны, и законодательством Российской Федерации, включая вывоз мусора и строительных отходов, образующихся в результате осуществления судоходства по Сайменскому каналу и эксплуатации арендуемой территории;

4) своевременно ставить в известность Российскую Сторону об обнаружении на арендуемой территории ценностей, представляющих геологический, палеонтологический, археологический и исторический интерес, и принимать меры по сохранению и передаче таких ценностей Российской Стороне;

5) не создавать препятствий российским гражданам и юридическим

överensstämmelse med fördraget eller Ryska federationens lagstiftning.

4. Den finska parten har rätt att

1) nyttja arrendeområdet i överensstämmelse med fördragets mål och villkor,

2) i överensstämmelse med villkoren i fördraget uppföra byggnader och konstruktioner på arrendeområdet, inbegripet infrastruktur som behövs för datakommunikationsförbindelser och andra kommunikationsförbindelser som är nödvändiga för nyttjandet och underhållet av arrendeområdet och fartygstrafiken i Saima kanal,

3) på den del av Saima kanal som tillhör Ryssland utföra muddrings- och fördjupningsarbeten samt placera muddringsmassorna på en plats som den ryska parten anvisat i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning,

4) bedriva kommersiell verksamhet på arrendeområdet i syfte att trygga fartygstrafiken på Saima kanal och upprätthållandet av arrendeområdet,

5) arrendera ut en del av arrendeområdet till finska medborgare eller juridiska personer (arrende i andra hand) eller vederlagsfritt överlåta en del av arrendeområdet att nyttjas endast med den ryska partens samtycke och enbart i syfte att nå målen med fördraget. Den finska parten har inte rätt att i andra hand arrendera ut hela arrendeområdet, inteckna arrenderättigheter eller placera dem som grundkapital i finska eller ryska sammanslutningar, och

6) leverera elenergi till arrendeområdet och sälja den med stöd av avtal som gäller detta.

лицам в осуществлении деятельности в соответствии с положениями настоящего Договора или в соответствии с законодательством Российской Федерации.

4. Финляндская Сторона имеет право:

1) пользоваться арендуемой территорией в соответствии с целями и условиями настоящего Договора;

2) осуществлять на арендуемой территории на условиях, предусмотренных настоящим Договором, строительство зданий и сооружений, включая инфраструктуру для информационного и коммуникационного обеспечения, необходимых для эксплуатации и содержания арендуемой территории и осуществления судоходства по Сайменскому каналу;

3) производить на российской части Сайменского канала дноочистительные и дноуглубительные работы, а также размещать извлекаемые при дноуглубительных работах грунты в указанном Российской Стороной месте в соответствии с законодательством Российской Федерации;

4) осуществлять на арендуемой территории коммерческую деятельность в целях обеспечения судоходства по Сайменскому каналу и содержания арендуемой территории;

5) сдавать часть арендуемой территории в аренду гражданам или юридическим лицам Финляндской Республики (субаренда), предоставлять часть арендуемой территории в безвозмездное пользование только с согласия Российской Стороны и исключительно для достижения целей настоящего Договора. Финляндская Сторона не вправе сдавать всю арендуемую территорию в субаренду, отдавать арендные права в залог и вносить их в качестве вклада в уставный капитал как финляндских, так и российских организаций;

6) поставлять на арендуемую территорию электроэнергию и продавать ее на основании соответствующих договоров.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR FARTYGSTRAFIKEN I SAIMA KANAL

Artikel 6

Allmänna villkor för fartygstrafiken

1. Alla fartyg som seglar under Ryska federationens flagg har fri passage till den del av Saima kanal som tillhör Ryssland.

2. Övriga fartyg än de som nämns i stycke 1 och som kommer från eller är på väg till republiken Finlands territorium får gå via den del av Saima kanal som tillhör Ryssland samt på Ryska federationens inre territorialvatten och territorialhav i kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken.

Personer, fordon, gods, frakt och djur som via Saima kanal kommer till eller lämnar Ryska federationens territorium genomgår gräns- och tullkontroll samt vid behov även andra kontroller på gränskontrollställena i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning.

3. Den ryska parten kräver inte visum för transitering längs Saima kanal via Ryska federationens territorium av sådana finska medborgare eller av sådana medborgare från tredjeländer som kommer till eller lämnar republiken Finland på fartyg som används för idrott eller fritid eller som passagerare på passagerarfartyg utan att göra uppehåll under resan. Den ryska parten kräver inte heller visum för transitering via Ryska federationens territorium längs Saima kanal av sådana finska medborgare eller sådana medborgare från tredjeländer som kommer till eller lämnar republiken Finland på fartyg med en längd på högst 24 m eller vars deplacement är högst 30 ton och som används för idrott eller fritid.

Глава II.

УСЛОВИЯ СУДОХОДСТВА ПО САЙМЕНСКОМУ КАНАЛУ

Статья 6

Общие условия судоходства

1. Судам любого назначения, плавающим под государственным флагом Российской Федерации, обеспечивается беспрепятственный проход по российской части Сайменского канала.

2. Судам, помимо судов, указанных в пункте 1 настоящей статьи, следующим на территорию Финляндской Республики или прибывающим с ее территории, разрешается проход по российской части Сайменского канала и по внутренним водам и территориальному морю Российской Федерации по каналам и фарватерам, ведущим в Финский залив.

Лица, транспортные средства, товары, грузы и животные, следующие по Сайменскому каналу на территорию Российской Федерации или с территории Российской Федерации, проходят пограничный, таможенный, а при необходимости и иные виды контроля в пункте пропуска в соответствии с законодательством Российской Федерации.

3. Российская Сторона не требует наличия виз для транзитного проезда граждан Финляндской Республики и граждан третьих государств, следующих в(из) Финляндскую Республику на судах, используемых для занятий спортом или отдыха, либо в качестве пассажиров на пассажирских судах, через территорию Российской Федерации по Сайменскому каналу без остановок в пути следования, а также для транзитного проезда граждан Финляндской Республики и граждан третьих государств, следующих в(из) Финляндскую Республику на судах длиной не более 24 метров или водоизмещением не более 30 тонн, используемых для занятий спортом или

Fartyg med en längd på högst 24 m eller vars deplacement är högst 30 ton, som är på genomfart i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och som används för idrott eller fritid och i fråga om vilka den ryska parten har utfört gräns- och tullkontroll och andra kontroller som den Ryska federationens lagstiftning ställer på inresa till Ryska federationen, får göra uppehåll på natten eller under svåra väderförhållanden. Om finska medborgare och medborgare från tredjeländer som reser på fartyg av detta slag stiger i land, tillåts deras vistelse på arrendeområdet i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning. Parternas kanalfullmäktige fastställer anhaltsplatserna efter att ha avtalat om dem med den ryska partens gränsmyndigheter.

4. I den del av Saima kanal som tillhör Ryssland samt på Ryska federationens inre territorialvatten och territorialhav får i de kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken inte gå

1) krigsfartyg som seglar under republiken Finlands eller tredjeländers flagg,

2) fartyg som seglar under republiken Finlands eller tredjeländers flagg och som transporterar soldater, vapen, krigsteknik och försvarsmateriel,

3) statsfartyg från tredjeländer som inte bedriver handelssjöfart eller annan kommersiell fartygstrafik, om inte den ryska parten har beviljat fartyget transiteringstillstånd i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning.

5. Parternas kanalfullmäktige kommer årligen överens om seglationssäsongens längd på Saima kanal. Under seglationssäsongen är Saima kanal öppen för fartygstrafik dygnet runt.

отдыха, через территорию Российской Федерации по Сайменскому каналу.

Судам длиной не более 24 метров или водоизмещением не более 30 тонн, используемым для занятий спортом или отдыха, которые следуют транзитом через российскую часть Сайменского канала и в отношении которых Российской Стороной осуществлены пограничный, таможенный и иные виды контроля, установленные законодательством Российской Федерации при въезде в Российскую Федерацию, разрешается остановка в ночное время суток или при неблагоприятных погодных условиях. В случае схода на берег гражданам Финляндской Республики и гражданам третьих государств, следующим на таких судах, разрешается пребывание на арендуемой территории в порядке, установленном законодательством Российской Федерации. Места остановки определяются Уполномоченными Сторон по согласованию с пограничными органами Российской Стороны.

4. Не допускается проход по российской части Сайменского канала и по внутренним водам и территориальному морю Российской Федерации по каналам и фарватерам, ведущим в Финский залив:

1) военных кораблей, плавающих под флагом Финляндской Республики или третьих государств;

2) судов, плавающих под флагом Финляндской Республики или третьих государств, перевозящих военнослужащих, вооружения, военную технику и военное имущество;

3) государственных судов третьих государств, не занятых в торговом или ином коммерческом судоходстве, если Российской Стороной не выдано разрешение на проход в порядке, установленном законодательством Российской Федерации.

5. Продолжительность навигации по Сайменскому каналу определяется ежегодно по договоренности между Уполномоченными Сторон. В период навигации Сайменский канал открыт для судоходства круглосуточно.

Artikel 7

Lotsning och isbrytning

1. Den finska parten svarar för lotsning, fartygstrafikservice, isbrytning och biträdande av fartyg under isförhållanden på den del av Saima kanal som hör till Ryssland.

2. Den ryska parten svarar för lotsning, fartygstrafikservice, isbrytning och biträdande av fartyg under isförhållanden i kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken.

3. För de lotsningstjänster och den isbrytarservice som tillhandahålls fartyg samt för biträdande av fartyg under isförhållanden betalas avgifter i överensstämmelse med lagstiftningen i den stat som i egenskap av part svarar för lotsningen eller isbrytningen.

Статья 7

Лоцманская и ледокольная проводки

1. Финляндская Сторона обеспечивает лоцманскую проводку, управление судоходством, ледокольную проводку и оказание помощи судам в ледовых условиях на российской части Сайменского канала.

2. Российская Сторона обеспечивает лоцманскую проводку, управление судоходством, ледокольную проводку и оказание помощи судам в ледовых условиях на каналах и фарватерах, ведущих в Финский залив.

3. Оплата услуг по лоцманской и ледокольной проводкам и оказанию помощи судам в ледовых условиях осуществляется в соответствии с законодательством государства Стороны, обеспечивающей лоцманскую или ледокольную проводку.

Artikel 8

Avgifter som tas ut hos fartyg

1. Hos fartyg på väg till eller från Saima kanal tas inte avgifter ut för täckande av sådana kostnader som hänför sig till underhållet av säkerhetsanordningar för sjöfarten, inbegripet förnyande av dem, fartygstrafikservice i kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken samt bevarande av måtten på inloppskanalen mellan Mariankivi och Brusnitjnoje sluss i sådant skick att de motsvarar fartygstrafikens behov, med undantag för den kanalavgift som den ryska parten tar ut i farleden mellan ön Vichrevoj och Mariankivi och som uppgår till 50 % av den kanalavgift i Viborgs hamn som beräknas utifrån bruttodräktigheten (GT).

2. Den finska parten har trots stycke 1 rätt att fastställa och ta ut avgifter för täckande av underhållskostnaderna för den del av Saima kanal som tillhör Ryssland hos fartyg som går genom den del av Saima kanal som tillhör Ryssland. Avgifter av detta slag tas dock inte ut hos sådana fartyg som seglar under Ryska federationens flagg och som enbart nyttjar

Статья 8

Сборы, взимаемые с судов

1. С судов, следующих в (из) Сайменский канал, не взимаются сборы, необходимые для покрытия расходов на содержание навигационного оборудования, включая его замену, управлению судоходством на каналах и фарватерах, ведущих в Финский залив, а также сохранению габаритов подходного канала от Марианкиви до шлюза Брусничное в состоянии, соответствующем потребностям судоходства, за исключением канального сбора, установленного Российской Стороной на участке от острова Вихревой до Марианкиви в размере 50 процентов ставки канального сбора в порту Выборг, установленной за единицу валовой вместимости (GT).

2. В целях покрытия расходов на содержание российской части Сайменского канала Финляндская Сторона имеет, несмотря на положения пункта 1 настоящей статьи, право устанавливать и взимать сборы за проход судов через российскую часть Сайменского канала. При этом такие

den del av Saima kanal som tillhör Ryssland.

сборы не взимаются с судов, плавающих под государственным флагом Российской Федерации, пользующихся только российской частью Сайменского канала.

Artikel 9

Nyttjande och underhåll av kanaler och farleder för fartygstrafik

1. Den ryska parten svarar för fartygstrafikservice i kanaler och farleder som utmynnar i Finska viken, för underhållet av säkerhetsanordningarna för sjöfarten, inbegripet förnyandet av dem, samt för bevarandet av måtten på de kanaler som utmynnar i Finska viken i sådant skick att de motsvarar fartygstrafikens behov.

2. Den finska parten svarar för fartygstrafikservice i farlederna i den del av Saima kanal som tillhör Ryssland, för underhållet av säkerhetsanordningarna för sjöfarten, inbegripet förnyandet av dem, samt för bevarandet av farledsmåtten i sådant skick att de motsvarar fartygstrafikens behov.

Статья 9

Эксплуатация судоходных каналов и фарватеров и их содержание

1. Российская Сторона осуществляет управление судоходством, содержание, включая замену навигационного оборудования на каналах и фарватерах, ведущих в Финский залив, а также сохранение габаритов каналов, ведущих в Финский залив, в состоянии, соответствующем потребностям судоходства.

2. Финляндская Сторона осуществляет управление судоходством, содержание, включая замену навигационного оборудования, а также сохранение габаритов российской части Сайменского канала в состоянии, соответствующем потребностям судоходства.

KAPITEL III

BYGGANDE OCH MILJÖSKYDD PÅ ARRENDEOMRÅDET

Artikel 10

Byggande på arrendeområdet

1. Den finska parten har för ändamålsenligt nyttjande av Saima kanal och utvecklande av fartygstrafiken rätt att på arrendeområdet uppföra byggnader, konstruktioner, vägar samt bygga och utveckla datatrafik- och kommunikationsförbindelserna. Annan verksamhet som hänför sig till byggande och som syftar till att uppnå samma mål genomförs genom gemensam överenskommelse av parternas kanalfullmäktige.

2. Sådant byggande som resulterar i att landskapsbilden på arrendeområdet eller användningsändamålet för de markområden

Глава III.

СТРОИТЕЛЬСТВО И ОХРАНА ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ НА АРЕНДУЕМОЙ ТЕРРИТОРИИ

Статья 10

Строительство на арендуемой территории

1. В целях обеспечения надлежащей эксплуатации Сайменского канала и развития судоходства по нему Финляндская Сторона вправе осуществлять на арендуемой территории строительство зданий, сооружений, дорог, создание и развитие информационных и коммуникационных сетей. Иная деятельность, связанная со строительством и направленная на достижение тех же целей, осуществляется по согласию Уполномоченных Сторон.

2. Строительство, в результате которого будет изменяться ландшафт арендуемой территории, назначение земельных

som hör till arrendeområdet ändras kan inledas först när frågan på förhand har avtalats med den ryska partens kanalfullmäktige. Parternas kanalfullmäktige överlämnar till varandra planer som gäller byggande av detta slag.

3. Den ryska partens kanalfullmäktig underrättar den finska partens kanalfullmäktig om sådant byggande som kan inverka på nyttjandet av Saima kanal eller servicevägarna. Den ryska parten ger i överensstämmelse med sin lagstiftning den finska parten rätt att bekanta sig med sådana byggplaner och byggtidtabeller samt att lägga fram förslag till förbättring av dessa i syfte att uppnå målen för detta fördrag.

4. Byggande på arrendeområdet, konstruktioner på området eller användningen av dessa konstruktioner får inte medföra olägenheter för kanaltrafiken.

Artikel 11

Miljöskydd

1. Verksamhet som bedrivs på arrendeområdet, inbegripet fartygs- och landsvägstrafik, byggande och annan ekonomisk verksamhet får inte medföra miljöolägenheter på det område där arrendeområdet är beläget.

2. Den ryska partens kanalfullmäktig kan avbryta sådan verksamhet som strider mot bestämmelserna i stycke 1, tills förseelserna har avhjälpts. Den ryska partens kanalfullmäktig underrättar utan dröjsmål den finska partens kanalfullmäktig om ett sådant avbrott.

3. Miljöolägenheter som föranleds av verksamhet som bedrivs på arrendeområdet ska ersättas i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning och sådana internationella överenskommelser i vilka båda parterna är part.

участков, входящих в состав арендуемой территории, может быть начато только с предварительного согласия Уполномоченного Российской Стороны. Уполномоченные Сторон предоставляют друг другу планы такого строительства.

3. Уполномоченный Российской Стороны информирует Уполномоченного Финляндской Стороны об осуществлении строительства, которое может оказывать влияние на пользование Сайменским каналом или технологическими дорогами. Российская Сторона в соответствии со своим законодательством предоставляет Финляндской Стороне право знакомиться с проектами и графиками такого строительства и вносить предложения по их совершенствованию для достижения целей настоящего Договора.

4. Осуществляемое на арендуемой территории строительство, находящиеся на ней конструкции или пользование ими не должны создавать помех для судоходства по Сайменскому каналу.

Статья 11

Охрана окружающей среды

1. Деятельность, осуществляемая на арендуемой территории, включая судоходство, перевозки автомобильным транспортом, строительство, другую хозяйственную деятельность, не должна наносить вред окружающей среде в районе арендуемой территории.

2. Деятельность, осуществляемая в нарушение пункта 1 настоящей статьи, может быть приостановлена Уполномоченным Российской Стороны до устранения нарушения. Уполномоченный Российской Стороны незамедлительно уведомляет о таком приостановлении Уполномоченного Финляндской Стороны.

3. Вред, причиненный окружающей среде в ходе осуществления деятельности на арендуемой территории, подлежит возмещению в соответствии с законодательством Российской Федерации и международными договорами, участниками которых являются обе Стороны.

4. Den finska parten rättar på egen bekostnad till följderna av sådan verksamhet som bedrivs på arrendeområdet av landets medborgare och juridiska personer samt av medborgare och juridiska personer från tredjeländer och som medför miljöolägenheter på det område där arrendeområdet är beläget.

4. Финляндская Сторона устраняет за свой счет последствия деятельности, осуществляемой на арендуемой территории ее гражданами и юридическими лицами, а также гражданами и юридическими лицами третьих государств, причиняющей вред окружающей среде в районе арендуемой территории.

KAPITEL IV

ORDNING GÄLLANDE TILLTRÄDE TILL ARRENDEOMRÅDET OCH VISTELSE PÅ OMRÅDET SAMT TULLFÖRFARANDEN

Artikel 12

Ordning gällande servicepersonalens tillträde till området

1. Finska medborgare som hör till servicepersonalen och som rör sig till och från arrendeområdet överskrider riksgränsen mellan Finland och Ryssland på de gränsövergångsställen som är öppna för internationell biltrafik och för trafik på Saima kanal med särskilda passersedlar som den ryska partens kanalfullmäktig har utfärdat i enlighet med godkännande av Ryska federationens gränsmyndigheter på framställning av den finska partens kanalfullmäktig. Framställningen är godkänd av republiken Finlands gränsmyndigheter. Den ryska parten kräver inte visum av de finska medborgare som hör till servicepersonalen och som färdas till arrendeområdet.

När brådskande reparations- och iståndsättningsarbeten ovillkorligen måste utföras till följd av nödsituationer som uppstått på arrendeområdet vid Saima kanal ges den kanalfullmäktig som Ryska federationen utser i överensstämmelse med de internationella överenskommelser om gränsordningen som

Глава IV.

ПОРЯДОК ПРОПУСКА НА АРЕНДУЕМУЮ ТЕРРИТОРИЮ И ПРЕБЫВАНИЯ НА НЕЙ И ТАМОЖЕННЫЕ ПРОЦЕДУРЫ

Статья 12

Порядок пропуска обслуживающего персонала

1. Пропуск через финляндско-российскую государственную границу граждан Финляндской Республики из числа обслуживающего персонала, следующих на арендуемую территорию и с нее, осуществляется в пунктах пропуска, открытых для международного автомобильного сообщения и сообщения по Сайменскому каналу, по специальным пропускам, выдаваемым Уполномоченным Российской Стороны по согласованию с пограничными органами Российской Федерации на основании представления Уполномоченного Финляндской Стороны, согласованного с пограничными органами Финляндской Республики. Российская Сторона не требует от граждан Финляндской Республики из числа обслуживающего персонала, следующих на арендуемую территорию, предъявления виз.

При необходимости проведения срочных ремонтно-восстановительных работ вследствие возникновения аварийных ситуаций на арендуемой территории Сайменского канала право выдачи специальных пропусков гражданам Финляндской Республики,

gäller relationerna mellan Ryska federationen och republiken Finland rätt att bevilja särskilda passersedlar för finska medborgare som utför ackordsarbeten för att avhjälpa följderna av sådana situationer. Ryska federationens gränsfullmäktig underrättar den ryska partens kanalfullmäktig om att sådana passersedlar har utfärdats.

осуществляющим подрядные работы по ликвидации последствий таких ситуаций, предоставляется Пограничному комиссару Российской Федерации, назначаемому в соответствии с международными договорами о режиме финляндско-российской государственной границы, действующими в отношениях между Финляндской Республикой и Российской Федерацией. О факте предоставления таких пропусков Пограничный комиссар Российской Федерации информирует Уполномоченного Российской Стороны.

2. Sådana medborgare från tredjeländer som hör till servicepersonalen och som rör sig till eller från arrendeområdet överskrider riksgränsen mellan Finland och Ryssland via fastställda gränsövergångsställen i den ordning som avses i Ryska federationens lagstiftning.

2. Пропуск через финляндско-российскую государственную границу граждан третьих государств из числа обслуживающего персонала, следующих на арендуемую территорию или с нее, осуществляется через установленные пункты пропуска в порядке, предусмотренном законодательством Российской Федерации.

3. Sådana finska medborgare som hör till servicepersonalen och som rör sig till eller från arrendeområdet överskrider gränsen vid ett gränsövergångsställe för biltrafik utan att köa, i mån av möjlighet längs en särskild fil.

3. Пропуск граждан Финляндской Республики из числа обслуживающего персонала, следующих на арендуемую территорию или с нее, осуществляется в автомобильном пункте пропуска во внеочередном порядке, по возможности по специально выделенной полосе движения.

Artikel 13

Ryska federationens medborgare och deras vistelse på arrendeområdet

Ryska federationens medborgare vistas på arrendeområdet i överensstämmelse med den ordning som den ryska parten bestämmer.

Статья 13

Пребывание граждан Российской Федерации на арендуемой территории

Пребывание граждан Российской Федерации на арендуемой территории осуществляется в порядке, установленном Российской Стороной.

Artikel 14

Villkor för befrielse från tullavgifter

1. Tullavgifter uppbärs inte för gods som transporteras via den del av Saima kanal som tillhör Ryssland från en del till en annan i republiken Finland eller från republiken Finland till tredjeländer eller från tredjeländer till republiken Finland.

Статья 14

Условия освобождения от таможенных платежей

1. Товары, перевозимые по российской части Сайменского канала из одной части Финляндской Республики в другую, или из Финляндской Республики в третьи страны, или из третьих стран в Финляндскую Республику, не подлежат обложе-

2. Tullavgifter uppbärs inte för gods och fordon som republiken Finland tar till arrendeområdet för att utföra arbeten som avses i detta fördrag samt för nyttjandet av arrendeområdet.

3. Gods och fordon som nämns i stycke 1 och 2 är underställda de förtullnings- och tullövervakningsförfaranden som överensstämmer med Ryska federationens lagstiftning.

4. Parternas tullmyndigheter utbyter information om flyttning av det gods som nämns i stycke 1 och 2 över Ryska federationens tullgräns i den ordning som myndigheterna fastställer och enas om.

нию таможенными платежами.

2. Товары и транспортные средства, ввозимые Финляндской Республикой на арендуемую территорию для осуществления работ, предусмотренных настоящим Договором, и эксплуатации арендуемой территории, не облагаются таможенными платежами.

3. Товары и транспортные средства, указанные в пунктах 1 и 2 настоящей статьи, подлежат таможенному оформлению и таможенному контролю в соответствии с законодательством Российской Федерации.

4. Таможенные органы Сторон обмениваются сведениями о перемещении товаров, указанных в пунктах 1 и 2 настоящей статьи, через таможенную границу Российской Федерации в соответствии с определенным и согласованным ими порядком.

KAPITEL V

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

Artikel 15

Lagstiftning som tillämpas på området

1. På arrendeområdet gäller Ryska federationens lagstiftning och på området är de ryska myndigheterna verksamma, dock med de undantag som avses i fördraget i den mån som dessa undantag inte gäller Ryska federationens intressen och dess suveränitet.

2. Den finska parten har rätt att i överensstämmelse med republiken Finlands lagstiftning ordna

relationerna mellan finska medborgare, finska juridiska personer, medborgare från tredjeländer samt juridiska personer från tredjeländer och deras personer och den finska partens myndigheter i frågor som gäller utbildning, socialskydd, hälso- och sjukvård, beskattning, försäkringar, arvsrättsliga förhållanden samt arbets- och familjeförhållanden och andra civilrättsliga förhållanden, och

Глава V.

ОСОБЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 15

Законодательство, действующее на арендуемой территории

1. На арендуемой территории действуют законодательство Российской Федерации и российские органы власти с исключениями, предусмотренными настоящим Договором, в той мере, в какой эти исключения не затрагивают интересы Российской Федерации и ее суверенитет.

2. Финляндская Сторона имеет право регулировать в соответствии с законодательством Финляндской Республики взаимоотношения между:

гражданами Финляндской Республики, юридическими лицами Финляндской Республики, гражданами третьих государств и юридическими лицами третьих государств, а также между этими лицами и властями Финляндской Стороны по вопросам образования, социального обеспечения, здравоохранения, налогообложения, страхования, наследования, трудовых, семейных и других отношений граж-

relationerna mellan finska medborgare, medborgare från tredjeländer, finska juridiska personer samt juridiska personer från tredjeländer samt mellan dessa personer och den finska partens myndigheter i frågor som gäller ersättning för skada som orsakats av fartygstrafiken i Saima kanal.

3. På den del av Saima kanal som tillhör Ryssland tillämpas på fartygstrafiken republiken Finlands lagstiftning om vattentrafik.

4. Myndigheternas och domstolarnas behörighet i ärenden som avses i stycke 2 och 3 bestäms i överensstämmelse med den lagstiftning som gäller i Finland.

5. När finska medborgare på arrendeområdet har begått ett sådant lagbrott mot finska medborgare eller juridiska personer som inte gäller Ryska federationens intressen eller dess suveränitet, överlämnar den ryska partens behöriga myndigheter sådana lagbrottsärenden till den finska partens behöriga myndigheter för att bli behandlade på republiken Finlands territorium.

Om sådana lagbrott har begåtts på arrendeområdet som inte gäller Ryska federationens intressen eller suveränitet

av medborgare från tredjeländer mot finska medborgare eller juridiska personer eller mot medborgare eller juridiska personer från tredjeländer, eller

av finska medborgare mot medborgare eller juridiska personer från tredjeländer,

har den ryska partens behöriga myndigheter rätt att överlämna sådana lagbrottsärenden till den finska partens behöriga myndigheter.

данско-правового характера;

гражданами Финляндской Республики, гражданами третьих государств, юридическими лицами Финляндской Республики, юридическими лицами третьих государств, а также между этими лицами и властями Финляндской Стороны по вопросам возмещения ущерба, причиненного в ходе осуществления судоходства по Сайменскому каналу.

3. Режим судоходства на российской части Сайменского канала регулируется законодательством Финляндской Республики о водном транспорте.

4. Компетенция органов власти и судов по вопросам, указанным в пунктах 2 и 3 настоящей статьи, определяется в соответствии с законодательством, действующим в Финляндской Республике.

5. В случае совершения на арендуемой территории гражданами Финляндской Республики в отношении граждан или юридических лиц Финляндской Республики правонарушений, которые не затрагивают интересы Российской Федерации или ее суверенитет, компетентные органы Российской Стороны передают дела о таких правонарушениях компетентным органам Финляндской Стороны для рассмотрения на территории Финляндской Республики.

В случае совершения на арендуемой территории не затрагивающих интересы или суверенитет Российской Федерации правонарушений:

гражданами третьих государств в отношении граждан или юридических лиц Финляндской Республики или в отношении граждан или юридических лиц третьих государств;

гражданами Финляндской Республики в отношении граждан и юридических лиц третьих государств,

компетентные органы Российской Стороны вправе передать дела о таких правонарушениях компетентным органам Финляндской Стороны.

Artikel 16

Ibruktagande av begränsningar

1. I syfte att garantera den statliga säkerheten inom Ryska federationen har den ryska parten rätt att temporärt tillämpa specialbestämmelser på det område där arrendeområdet är beläget. Sådana bestämmelser gäller alla fysiska och juridiska personer på arrendeområdet.

2. I syfte att trygga liv och hälsa för medborgarna, den allmänna ordningen och den statliga säkerheten i Ryska federationen har den ryska parten rätt att avbryta fysiska personers och fordons tillträde till arrendeområdet samt begränsa fysiska och juridiska personers vistelse och verksamhet på arrendeområdet.

3. Den ryska parten underrättar i mån av möjlighet den finska parten i god tid om ibruktagande av de begränsningar som nämns i stycke 1 och 2 med beaktande av bestämmelserna i de överenskommelser om gränsövergångsställena som ingåtts mellan republiken Finland och Ryska federationen.

KAPITEL VI

ARRENDE OCH BETALNINGSFÖRFARANDE

Artikel 17

Arrendebelopp

1. Den finska parten betalar årligen i överensstämmelse med detta fördrag till den ryska parten ett arrende som består av två delar: ett fast grundarrende och ett rörligt arrende.

2. Det fasta grundarrendet uppgår till en miljon tvåhundratjugotusen (1 220 000) euro per år, och den finska parten betalar arrendet oberoende av volymen på fartygstrafiken på Saima kanal.

Статья 16

Введение ограничений

1. Российская Сторона в целях обеспечения государственной безопасности Российской Федерации вправе временно ввести в районе, включающем арендуемую территорию, особые правила. Такие правила обязательны для всех физических и юридических лиц, находящихся на арендуемой территории.

2. В целях защиты жизни и здоровья граждан Российской Федерации, общественного порядка и государственной безопасности Российская Сторона имеет право приостанавливать пропуск физических лиц и транспортных средств на арендуемую территорию, ограничивать пребывание и деятельность физических и юридических лиц на ней.

3. Российская Сторона по возможности заблаговременно сообщает Финляндской Стороне о введении ограничений, указанных в пунктах 1 и 2 настоящей статьи, с учетом положений договоров о пунктах пропуска, заключенных между Финляндской Республикой и Российской Федерацией.

Глава VI.

АРЕНДНАЯ ПЛАТА И ПОРЯДОК РАСЧЕТОВ

Статья 17

Размер арендной платы

1. В соответствии с настоящим Договором Финляндская Сторона ежегодно выплачивает Российской Стороне арендную плату, состоящую из 2 частей - постоянной основной арендной платы и переменной арендной платы.

2. Размер постоянной основной арендной платы составляет один миллион двести двадцать тысяч (1 220 000) евро в год и выплачивается Финляндской Стороной независимо от интенсивности судоходства

3. Den finska parten betalar ett rörligt arrende beräknat på den sammanräknade totala mängd bruttodräktighet (GT) för fartyg som går genom Saima kanal under seglationssäsongen och som överskrider 1 500 000 bruttodräktighetsenheter. Det rörliga arrendet beräknas genom att man med 0,18 euro multiplicerar det tal som överskrider den sammanräknade totala mängden på 1 500 000 bruttodräktighetsenheter. Fartygets bruttodräktighet fastställs utifrån mätbrevet.

4. Parternas kanalfullmäktige fastställer sättet att beräkna den sammanlagda bruttodräktigheten för fartyg som går på Saima kanal under seglationssäsongen.

5. I syfte att garantera ett effektivt nyttjande av Saima kanal finansierar den ryska parten med kanalarrendet följande egna kostnader

1) driften av ett särskilt organ i syfte att möjliggöra verksamheten för Ryska federationens kanalfullmäktig,

2) tryggandet av den allmänna ordningen på arrendeområdet, styrningen av landsvägstrafiken samt övervakningen och kontrollen av att vägtrafiken är säker på arrendeområdet,

3) kontroller i anknytning till fartygstrafiken på Saima kanal, utförda av statliga tillsynsmyndigheter, på gränskontrollstället vid den ryska riksgränsen på Saima kanal,

4) underhållet och skötseln av råmärken och rålinjer,

5) underhållet och förnyandet av säkerhetsanordningar för sjöfarten samt fartygstrafikservice i de farleder och kanaler som mynnar ut i Finska viken,

6) bevarandet av måtten på inloppskanalen mellan Maariankivi och Brusnitjnoje sluss i sådant skick att de motsvarar fartygstrafikens behov, och

7) övriga kostnader som hänför sig till nyttjandet av arrendeområdet.

по Сайменскому каналу.

3. Переменная арендная плата выплачивается Финляндской Стороной за суммарную валовую вместимость судов (GT), превышающую 1 500 000 единиц суммарной валовой вместимости судов, проходящих по Сайменскому каналу за навигацию. Размер переменной арендной платы рассчитывается путем умножения ставки 0,18 евро на каждую единицу, превышающую 1 500 000 единиц суммарной валовой вместимости судов. Валовая вместимость судна определяется по мерительному свидетельству.

4. Учет суммарной валовой вместимости судов, проходящих по Сайменскому каналу за навигацию, осуществляется в порядке, определяемом Уполномоченными Сторон.

5. В целях обеспечения эффективной эксплуатации Сайменского канала Российская Сторона обеспечивает финансирование за счет арендной платы своих расходов по:

1) содержанию специального учреждения для обеспечения выполнения функций Уполномоченного Российской Федерации по Сайменскому каналу;

2) обеспечению правопорядка на арендуемой территории, управлению дорожным движением, контролю и надзору за безопасностью дорожного движения на арендуемой территории;

3) осуществлению государственными контрольными органами контроля, связанного с судоходством по Сайменскому каналу, в пункте пропуска через государственную границу Российской Федерации на Сайменском канале;

4) содержанию граничных знаков и просек и уходу за ними;

5) содержанию навигационного оборудования, включая его замену, управлению судоходством на фарватерах и каналах, ведущих в Финский залив;

6) сохранению габаритов подходного канала от Марианкиви до шлюза Брусничное в состоянии, соответствующем потребностям судоходства;

7) прочим затратам, связанным с эксплуатацией арендуемой территории.

6. Den finska parten betalar arrendet efter det sammandrag av årsresultatet som gjorts i enlighet med stycke 3 och 4, dock senast den 1 mars året efter räkenskapsåret.

Intäktsföringsordningen för arrendet fastställs i överensstämmelse med Ryska federationens lagstiftning.

7. Vid behov, dock högst en gång på tio år, bedömer parternas kanalfullmäktige i vilken utsträckning arrendet motsvarar den ryska partens behov att täcka de kostnader som föranleds av fördraget, med utgångspunkten i innehållet och beloppet av den ryska partens kostnader, utvecklingen för fartygstrafiken i Saima kanal, inflationsnivån och resultaten av bedömningen av andra faktorer.

6. Финляндская Сторона выплачивает арендную плату после подведения итогов года в соответствии с пунктами 3 и 4 настоящей статьи, но не позднее 1 марта года, следующего за отчетным.

Порядок перечисления арендной платы определяется законодательством Российской Федерации.

7. При необходимости, но не чаще, чем один раз в 10 лет, Уполномоченные Сторон проводят оценку соответствия размера арендной платы потребностям Российской Стороны в покрытии расходов, возникающих в связи с исполнением настоящего Договора, исходя из результатов анализа состава и размера расходов Российской Стороны, развития судоходства по Сайменскому каналу, уровня инфляции и других факторов.

KAPITEL VII

SAMARBETE GÄLLANDE GENOMFÖRANDET AV FÖRDRAGET

Artikel 18

Förvaltningen av Saima kanal

1. Vardera parten utser en kanalfullmäktig att behandla och besluta om alla frågor som hänför sig till verkställandet av fördraget och utvecklandet av fartygstrafiken på Saima kanal. Om inte annat bestäms i fördraget fattar parternas kanalfullmäktige beslut genom gemensam överenskommelse.

2. Vardera parten inrättar i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning ett särskilt organ för att trygga att parternas kanalfullmäktige ska kunna sköta de uppgifter som avses i fördraget.

3. Nyttjandet och underhållet av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och det område som hör till Saima kanal sköts av den finska partens särskilda organ.

Глава VII.

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ ПО РЕАЛИЗАЦИИ ДОГОВОРА

Статья 18

Управление Сайменским каналом

1. Каждая Сторона назначает своего Уполномоченного для рассмотрения и решения всех вопросов, связанных с реализацией настоящего Договора и развитием судоходства по Сайменскому каналу. Если иное не предусмотрено настоящим Договором, решения принимаются Уполномоченными Сторон по взаимному согласию.

2. Каждая Сторона в соответствии со своим законодательством создает специальное учреждение для обеспечения выполнения своим Уполномоченным функций, предусмотренных настоящим Договором.

3. Эксплуатация и обслуживание российской части Сайменского канала и прилегающей к нему территории осуществляются специальным учреждением Финляндской Стороны.

Artikel 19

Översyn av fördragets funktionsduglighet

Parternas kanalfullmäktige ser minst en gång per år över bestämmelserna i fördraget så att de är funktionsdugliga. Om parternas kanalfullmäktige observerar sådana omständigheter som har eller kunde ha en väsentlig negativ inverkan på verkställandet av fördraget, vidtar de utan dröjsmål åtgärder för att eliminera dessa omständigheter.

Статья 19

Рассмотрение эффективности действия Договора

Уполномоченные Сторон не реже одного раза в год рассматривают эффективность действия положений настоящего Договора. При выявлении обстоятельств, которые оказывают или могут оказать существенное негативное влияние на реализацию настоящего Договора, Уполномоченные Сторон незамедлительно предпринимают меры, направленные на устранение таких обстоятельств

KAPITEL VIII

SLUT- OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 20

Fördragets ikraftträdande och giltighetstid

1. Fördraget ska ratificeras, och det träder i kraft 30 dagar efter utväxling av ratifikationshandlingarna.

2. Fördraget är i kraft 50 år från och med dagen för dess ikraftträdande, detta dock utan att begränsa bestämmelserna i artikel 24.

Глава VIII.

ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ И ПЕРЕХОДНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 20

Вступление в силу и срок действия Договора

1. Настоящий Договор подлежит ратификации и вступает в силу через 30 дней с даты обмена ратификационными грамотами.
2. Без ущерба для положений статьи 24 настоящего Договора он действует в течение 50 лет с даты его вступления в силу.

Artikel 21

Ändring av fördraget

Fördraget kan ändras genom en överenskommelse mellan parterna.

Статья 21

Изменение Договора

Настоящий Договор может быть изменен по согласию Сторон.

Artikel 22

Avgörande av meningsskiljaktigheter

Parternas kanalfullmäktige avgör sådana meningsskiljaktigheter mellan parterna som uppkommer om tolkning och tillämpning av

Статья 22

Разрешение разногласий

Разногласия между Сторонами, возникающие относительно толкования и применения настоящего Договора, разреша-

fördraget. Meningsskiljaktigheter som parternas kanalfullmäktige inte når enighet om avgörs av en blandad kommitté, till vilken parterna vardera utser två företrädare för parterna. Parterna avgör med inbördes förhandlingar de meningsskiljaktigheter som den blandade kommittén inte har kunnat nå enighet om.

ются Уполномоченными Сторон. Разногласия, не урегулированные Уполномоченными Сторон, решаются Смешанной комиссией, в состав которой Стороны назначают по 2 представителя от каждой Стороны. Разногласия, не урегулированные Смешанной комиссией, разрешаются путем переговоров между Сторонами.

Artikel 23

Uppsägning

Endera parten kan säga upp detta fördrag genom skriftligt meddelande på diplomatisk väg.

Fördraget upphör att gälla 12 månader efter den dag då den andra parten erhållit meddelandet, eller vid i meddelandet nämnd senare tidpunkt.

Статья 23

Денонсация

Каждая Сторона может денонсировать настоящий Договор, уведомив об этом другую Сторону в письменной форме по дипломатическим каналам.

Настоящий Договор прекращает свое действие по истечении 12 месяцев со дня получения другой Стороной такого уведомления или в более поздний срок, указанный в уведомлении.

Artikel 24

Åtgärder som vidtas efter det att fördraget har upphört att gälla

1. När giltigheten för detta fördrag upphör eller när den har upphört att gälla i överensstämmelse med artikel 23 överlåter den finska parten utan ersättning inom åtta månader till den ryska parten alla byggnader och konstruktioner på arrendeområdet i sådant skick som motsvarar normalt nyttjande.

2. Byggnaderna och konstruktionerna ska överlåtas fria från alla avgifter, skatter och andra eventuella servitut och rättigheter som har kunnat uppkomma under arrendetiden till förmån för den finska parten, finska medborgare och juridiska personer eller tredjeländer, deras medborgare och juridiska personer.

Статья 24

Действия, выполняемые после истечения срока действия Договора

1. По истечении срока действия настоящего Договора или после прекращения его действия в соответствии со статьей 23 настоящего Договора Финляндская Сторона передает безвозмездно в течение 8 месяцев Российской Стороне все имеющиеся на арендуемой территории здания и сооружения в состоянии, отвечающем требованиям нормальной эксплуатации.

2. Здания и сооружения передаются свободными от всяких платежей, налогов и других возможных обременений или прав, которые могли возникнуть за период аренды в пользу Финляндской Стороны, граждан и юридических лиц Финляндской Республики или в пользу третьих стран, их граждан и юридических лиц.

Artikel 25

Fördrag som upphör att gälla

Följande fördrag upphör att gälla den dag detta fördrag träder i kraft:

Статья 25

Договоры, прекращающие свое действие

С даты вступления настоящего Договора в силу прекращают свое

1) fördraget mellan republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om utarrendering till republiken Finland av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij, som undertecknats i Moskva den 27 september 1962,

2) protokollet av den 11 augusti 1964 avsett att utgöra bilaga till fördraget mellan republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om utarrendering till republiken Finland av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij, som undertecknats i Moskva den 27 september 1962,

3) överenskommelsen mellan republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund angående ordningen för skötseln, underhållet och förnyandet av gränsmärkena för den Sovjetunionen tillhöriga, arrenderade delen av Saima kanal samt ön Malyj Vysotskij, undertecknat den 17 december 1965,

4) protokollet av den 26 april 1969 genom vilket överenskommelse nåtts om nyttjande av lotsleden längs kusten mellan ön Majatjnyj och riksgränsen mellan Finland och Sovjetunionen för bogsering av trävaruflottar och finska bogserbåtars genomfart,

5) brevväxlingen mellan kanalfullmäktige den 10 juli 1985 i det ärende som gäller avskiljande av en förtöjningsplats i reserv vid storm för trävaruflottar och bogserbåtar på Sovjetunionens inre vattenvägar på området vid ön Vichrevoj i Viborgska viken,

6) överenskommelse av den 15 oktober 1990 mellan republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om passagerartrafik på Saima kanal, på det område Republiken Finland arrenderat av Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund, fram till Viborg eller om transittrafik till öppna havet,

7) protokollet av den 10 juni 1994 om ändring av överenskommelsen av den 15 oktober

действие следующие договоры и договоренности:

1) Договор между Финляндской Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик о передаче в аренду Финляндской Республике советской части Сайменского канала и острова Малый Высоцкий от 27 сентября 1962 г.;

2) Протокол от 11 августа 1964 г. к Договору между Финляндской Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик о передаче в аренду Финляндской Республике советской части Сайменского канала и острова Малый Высоцкий от 27 сентября 1962 г.;

3) Соглашение между Финляндской Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик по вопросу об уходе, содержании и восстановлении граничных знаков, установленных для обозначения границ арендуемых Финляндской Республикой у Союза Советских Социалистических Республик советской части Сайменского канала и острова Малый Высоцкий в форме обмена письмами от 17 декабря 1965 г.;

4) Протокол об использовании Продольного Лоцманского Фарватера, проходящего от острова Маячный до Финляндско-Советской государственной границы, для буксировки плотов древесины и прохода финляндских буксиров от 26 апреля 1969 г.;

5) Соглашение о выделении дополнительного места для отстоя финляндских плотов древесины и буксиров во время штормовой погоды в советских внутренних водах в районе острова Вихревой в Выборгском заливе на подходах к Сайменскому каналу в форме обмена письмами от 10 июля 1985 г.;

6) Соглашение между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о пассажирском движении по Сайменскому каналу, арендуемой Финляндской Республикой у СССР территории до Выборга или транзитом в открытое море от 15 октября 1990 г.;

7) Протокол от 10 июня 1994 г. между

1990 mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om passagerartrafik på Saima kanal, på det område Republiken Finland arrenderat av Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund, fram till Viborg eller om transittrafik till öppna havet,

8) protokoll upprättat genom notväxling den 1 december 2006 mellan republiken Finlands regering och Ryska federationens regering över tillträdet för Saima kanals servicepersonal till vägavsnittet mellan Brusnitjnoje internationella gränsövergångsställe och Nuijamaa nya internationella gränsövergångsställe och deras rätt att färdas där.

Правительством Финляндской Республики и Правительством Российской Федерации о внесении изменений в Соглашение между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союзом Советских Социалистических Республик о пассажирском движении по Сайменскому каналу, арендуемой Финляндской Республикой у СССР территории до Выборга или транзитом в открытое море от 15 октября 1990 г.;

8) Протокол между Правительством Финляндской Республики и Правительством Российской Федерации о доступе обслуживающего персонала Сайменского канала на участок автомобильной дороги между международным автомобильным пунктом пропуска Брусничное и новым международным автомобильным пунктом пропуска Нуйямаа и движении на нем, заключенный путем обмена нотами от 1 декабря 2006 г.

Artikel 26

Tillståndshandlingarnas giltighet

Passersedlar och andra tillståndshandlingar, som Saima kanals kanalfullmäktige eller parternas behöriga myndigheter har beviljat finska och ryska medborgare och juridiska personer innan fördraget trädde i kraft och som behövs för att komma in på arrendeområdet och lämna det, för vistelse och utförande av arbete på arrendeområdet, gäller fortsättningsvis och berättigar till att komma in på arrendeområdet och lämna det, till vistelse och utförande av arbete på arrendeområdet under den tid de är i kraft, dock högst sex månader efter fördragets ikraftträdande.

Till bekräftelse härav har undertecknade vederbörligen bemyndigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Статья 26

Действие разрешительных документов

Пропуска и другие разрешительные документы, выданные до вступления в силу настоящего Договора финляндским и российским гражданам и юридическим лицам Уполномоченными или компетентными органами Сторон, необходимые для въезда на арендуемую территорию и выезда с нее, пребывания и выполнения работ на арендуемой территории, остаются действительными и дают право въезжать на арендуемую территорию и выезжать с нее, пребывать и выполнять работы на арендуемой территории в течение срока их действия, но не более 6 месяцев после вступления в силу настоящего Договора.

В удостоверение чего нижеподписавшиеся, должным образом на то уполномоченные, подписали настоящий Договор.

Upprättat i Villmanstrand den 27 maj 2010 i två originalexemplar på finska och ryska, vilka båda texter har samma giltighet.

Совершено в г. Лаппеенранта « 27 » мая 2010 г. в двух экземплярах, каждый на русском и финском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

För Republiken Finland

За Российскую Федерацию

För Ryska federationen

За Финляндскую Республику

КАРТА
арендуемой Финляндской Республикой части территории Российской Федерации, включающей российскую часть Сайменского канала с прилегающими акваторией и земельным участком

KARTTA
Suomen tasavallan vuokraamasta Venäjän federaation alueen osasta, joka käsittää Saimaan kanavan Venäjälle kuuluvan osan ja siihen liittyvän vesi- ja maa-alueen

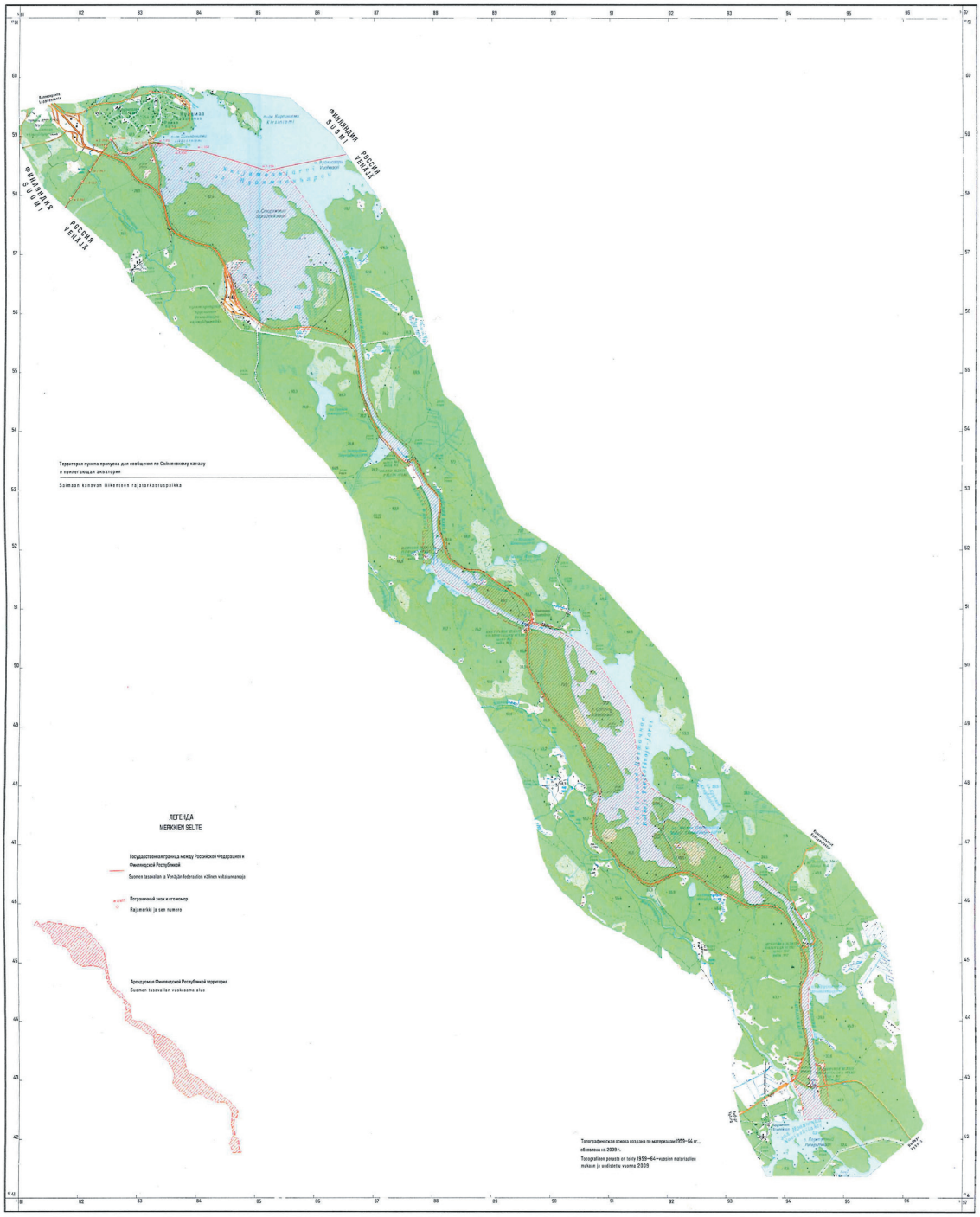

© "Аэрогеодезия", 2010
Санкт – Петербург

Масштаб 1:62500 Mittakaava

в 1 см 625 метров
1 cm on 625 metriä

Система координат ETRS–UTM35
Сплошные горизонтали проведены через 5 метров

Koordinaatisto ETRS–UTM35
Yhtenäiset korkeuskäyrät 5 metrin välein

© "Aerogeodezia", 2010
Sankt – Peterburg